

دورنالار گلندە

شعر مجموعه‌سى ۴

هاشم ترلان

گلسين

يارپاق دوشدو بوداغيندان،
ناله قۇپدو دوداغيندان؛
بىر آيرىلىق سوراغيندان
غم سازىنى چالان گلسين.

بىر شاعرىن قلبىنده كىن،
هاتچالاندى بوداق تكين.
دئدىم: بوکۈر يولدان چكىن!
دئدى: عشقة دۇلان گلسين.

يار سئومىشىم، ايانمىشام،
نه دئنمواشىم، نه دانمىشام،
آتشىنه قالانمىشام،
قول بۇينوما سالان گلسين.

عۇمور ياشادۇلار ايلدە،
مئى گۈرمە دىيم بواصىلدە،
قدح الدە بومحفىلدە
دىيىك ساقى دۇلان! گلسين

سن دوست ايدىن منه هممىم،
قىلىنجىنى چىكدىن نە دىن؟
بو مجلسە ثابت قدم
«ترلان» كىمىمى اولان گلسين.

عهدىن ايلكى، سۆزۈن ايلكى،
كۈز اوستوندە بوز دېيىل كى.
سۇدا دېيىل كۈنۈل مولكۇ،
ساتان گئتىسىن، آلان گلسين.

نمك دادان، چۈرەك كىسن،
اۋز - اۋزو نۇ آلدا تما، سن،
سن يىئە دە منىملە سن،
گل هجرانا تالان گلسين.

دورنالار گىندە

(شعر مجموعه‌سى)

هاشم ترلان
گۈزىشىنە ئالىپ ئىزمىت

ایچیندە گى لۇ

۵	اون سۆز - نەلامەرضا بۇداغى
۱۵	او خو شعرىم!
۱۸	دان اولدوزوم
۲۱	ذىروه دە گۈنىش
۲۳	يانار اوچاق
۲۵	انسان دا وار ..
۲۷	دونيا
۳۰	دونيامىز
۳۲	منىم اولدوزوم
۳۵	آدىن گىلندە
۳۸	گلىسين
۴۰	جاوان شاعر
۴۳	باھار گلىير
۴۶	پايىزىم منىم
۴۸	تېرىزىم، باكىم
۵۱	قاراباغىن حكايەسى
۵۷	وطئيم مەئىم
۶۱	دورناalar گىلندە
۶۴	سن دە بىراولدوزسان
۶۷	گۈرۈشۈنە قالىب گۈزۈم

هاشم ترلان

دورناalar گىلندە

تعداد: ۱۵۰۰ نسخه

چاپ اول: تاستان ۱۳۷۷

چاپ آفتاب

شابك: ۹۶۴-۶۴۷۵-۱۲-۴ ۹۶۴-۶۴۷۵-۱۲-۴ ISBN 964-6475-12-4

مرکز پخش نشر مينا: خیابان انقلاب - بین فورى دين و فخر رازى
خیابان روانمهر - پلاک ۱۷۰ صندوق پستى ۱۳۱۴۵/۱۷۷۸

عقیده شاعری

هاشم ترلانین شعرلری ده اۇزوكىمى دىر: صەيمى، كۈورك و نىسبىگىلى. اونون يارادىجىلىغى ايلە شخصىتى آراسىندا هېچ بىر ضىيىت يوخدۇر. شعرلری ايلە شخصىتى تام وحدت تشكىل ائدىر. بو معنادا هاشم ترلان خوشبخت شاعردىر. هاشم ترلانين آتمىش بىش ياشلى شعرى نىن ان مەم مىزىتى، اونو خاراكتىرىزە اىدەن ان مەم جەت اونون سادە لىگى، طېبىي لىگى دىر. بئۇك ادعالاردا بولانماق و صنعت گۈزگۈسۈنە فيگور توقماق هاشم ترلان شعرىنە ياددىر. رىاسىزلىغى، چۈرەك و دوز مقدس لىگىنى آندىران شاعرىن نىچە ايل اوْنجه يازدىغى «اوخو شعريم» آدلى شعرى اونون آتمىش بىش ايل لىك يارادىجىلىغى نىن پروگرامى كىمى سىلە نىر:

اوخو شعريم!

اوخو شعريم!

شعرىتى علوىتە توخو شعريم!

اوغۇرلۇسان، اوغۇرسوپۇزان منىممسن سن!

يا آتش سن، يادا بوزسان منىممسن سن!

ھله اوشاقلىق ايللىرىندن، آتىنجى صىنيدىن شعر يازماغا باشلايان هاشم ترلانين شعر - صنعت دونياستىندا گلمەسى ده فرھلى و تارىخى بىر حادىھ اولموشدور. اونا ايلك خىير - دعائى بئۇك صمد وورغۇن وئرمىشىدى. آرتىق ناعىيلاشان او گۈنلەرى يادا سالاندا، يەتتىمىش بىش ياشلى هاشم ترلان سانكى اوشاقلاشىر و همان گۈنلەرى ياشاماغا باشلايمىر. او دىئىر: «اورتا مكتىبە ادبىيات معلمى مىز يازىچى قىلىمان ايلكىن اىدى. منى شعر يازماغا دا ائلە قىلىمان معلم

قارداشىم	70
سن نغمه سن	72
قارا باغ	74
سنى كۈرمە مىشىم ...	76
اولمز نغمه كار	79
سلیمان دىرى دىر	81
تونج هېيكل	84
چىنار و توفان	87
اوزانان يوڭلار	89
ياشار	90
خىير - دعا	93
اولدوزلار باتاندا	95
انقلاب	97
تەھانىن اولدوزلارى	99
منىم ده آديمى يازىن	102
عىسگەر اوغلوما	105
ايىرلەندىلى قەھمان	108
اي عرب!	110
قارا قوزغۇن	112
آراز گولور	114
حىالىي قالدى	128
گلەمىش	130
آمان اي ناخدا ...	132
آنام دوغوب بو خىصلتىدە ...	134

هو سلندیر میشیدیر. ایلک شعریمی یازیچیلار اتفاقینا آپاردیم، بئرسوک شاعریمیز صمد وورغون منی گولر اوزله قارشیلادی. شعریمی او خودو و اونو پیونر ژورنالیندا درج ائتدیرمگه چالیشیدی. صمد وورغون دئدی: یاخشی شعر یازماق، شاعر اولماق اوچون چوخخلى او خوماق لازمیدیر.» ایلک شعریمین ژورنالدا چاپ اولدوغونو گئردو کده چوخ سئویندیم.» هاشم ترلان تاریخه چئوریلسن بو خاطره نی دئیب قورتاریدقدان سونرا آرایا قیسا بیر سکوت چؤکورو و سونرا حسرتلە دئیبلەن «کەچن گونه گون چاتماز، جالاسان گونو گونه» سۆزلری بو سکوت پوزور.

سرت طالع گىچە - گوندوز او خويوب بيلىكىنى آرتىران، بيرى - بيرى نين آردىنجا شعرلر يازان مكتىلى هاشم ترلانا بونودا چوخ گئردو. ۱۹۳۸ نجي ايلده بوتون ايرانلى مهاجرلر كىمى هاشم ترلانين عائلەسى ده ايرانا سورگون ائدىلەدی. بونونلادا هاشم ترلانين حياتى نين ايكىنجى مرحلەسى باشلادى. اۋزو ايستە مە دەن درس صنيفىيندن آيرىلان يىشى يىتمەنى، قارشىدا حياتىن عذابلى يوللارى گۈزلە يېردى. او ايراندا تحصىل امکانى تاپىمادى و ايشلە مك اوچون تهانما گەتىملى اولدۇ. اۋز طالعىنده بير ملتىن قاجعە سىنى ياشايغان هاشم ترلان قلمىنى يىرە قويىمادى.

۱۳۲۱ - نجي ايلدىن اعتباراً تېرىزىدە آنا دىلىنده چىخان «وطن يولوندا» غزە تى هله تهاندا ياشايغان گنج شاعرى سئوینىردى. او يازىدىغى شعرلرى «وطن يولوندا» غزە تىنه يوللاير و چوخ كىچىمە دن تېرىزە گلىر. بىر قىدەر سونرا غزە تىن نزىدىنده يارانان «شاعرلر مجلسى» هاشم ترلانين يارادىيجىلىغينا استقامت و ئىرى، يىشى مجرىيا سالىر. عمومىتىلە ۲۵ - ۱۳۲۰ - نجي ايلسلر هاشم ترلان شعرى نين چىچكلىمە دۇروددور. بو ايللەرde شاعرلەن شعرلرى هەم ايدە يا - مضمون و هەمە فورما اعتبارىلە بىتىگىنلە شىر.

۲۹ - نجي ايللەرde اۇلکە دە گىدەن سىاسى - اجتماعى پروسىلر نىتىجە سىننە تهاندا ياشايغان آذربايچانلى یازىچى و شاعرلر «آذربايچان جمعىتى» نى يارادىرلار. جمعىتىن يارانماسىندا ياخىنداش اشتراك ائدەن هاشم ترلان يىتنە دە اۋز كىسگىن شعرلرى ايلە چىخىش ائدىر. آنجاق بۇ نىفسلىكىن ئۇمۇر اوزۇن سورمور. چوخ كىچىمە دن جمعىتىن بىناسى شۇينىست پەلھوی رژىمى نىن قولدورلارى طرفىنەن داغىيەلىرى و عضولرى تعقىب و اولمازىن عذاب - اذىتلە معروض قالىلار.

۴۰ - اينجى ايللەرde دكتىر سلام الله جاوىدىن تىشى ايلە يارادىلان «دۇستلار گۈرۈشۈ» آدلۇ درنگىن اشتراكچىلارى هاشم ترلانىن شعرلرى نىن ايلك اوخوجولارى اوولور.

۵۷ - ۱۳۵۶ نجي ايللەرde اىكى مىن بىش يوز ايل لىك شاھلىق رژىمىنە قارشى كوتلۇ عصىانلار شاعرى روحلاتىرىرى و اونا بئىيوك الهام منبى اوولور. انقلابى بئىيوك سئۇينجەلە قارشىلایان هاشم ترلان اونون اصىل آمال و مقصىدلەرنى تەرمى ائدىر:

ايран يىئە دە چالخا نىر آل قانلارىن اىچىنده

خلقىن گولور طالعى توقاتلارىن اىچىنده

آنديمىز قەرمانلىق، وجودانىمىز تر- تمىز

قانادىمىز انقلاب، مقصىدىمىز آزادلىق.

جان آتىرىق دورمادان صاباحىن شەن چاغىندا

آزاد حىات قورماغا شاھلار مزارلىغىندا

خلق و آزادلىقلا نفس آلان شاعر يىئە دە گەنجلەك احتراصى ايلە حر كاتدا فعال اشتراك ائدىر و تهاندا يارانان آذربايچان یازىچىلار جمعىتى نىن يارادىيجىلارىندان بىرى اوولور.

شاعرين مختلف موضوععلاردا يازديغى بوتون شعرلرى وطن، خلق و آمال فۇنۇnda جانلاير. سانكى باهاردا، پايزدا، دنيادا، انسان دا، اولدوز و گونش ده قوجا و جاوان دا، اوغول و نوه ده و... يالنىز وطن، خلق و آمال سوز گجىندىن كەچىدىكىن سونرا دورولوب، اۋزۇنۇ تايىر. بو شعرلرى اوخودوقجا بىر داها گۈرورسن كى شاعرين وطنسيز، خلق و آمالسىز بىرجه سئوينج و كىرى ده يوخدور. باهار گۈزلىدیر، آتىجاق بىر گۈزە لىيك يالنىز شاعرين فيكىر و عقىدە دونياسىندان كىچىب، معنا كىسب ائتىر:

گۆيدە بولۇد قالاق – قالاق
طېيعتىن حوسنونە باخ!
انقلابىن قان قارداشى
باهار گلىير بىزە قۇناق.

باهار گلىير هر گوشە دە
جلادىن عۆمۇر و شىشە دە
شادلىغىنىدان سروه دۇنوب
بۇپۇ بوكوك بنؤشە دە.

وطنه، انسانا، سئوگى يە صداقت، بوتۇلوك و دۇنمزلىك هاشم ترانىن اۋزۇنە و شعرلرىنە خاص اولان باشلىجا كىفيت دىر. بو باخىمدان شاعرين دۇرد – بىش ايل اول يازديغى شعرى خصوصىم، يېر دوتور:

ائىله سانما يوکو سالخاڭ كۈچم من
سەن گلمە مىش بودونىادان كۈچم من
قىيل دئىيىلەم ھر اىينە دن كەنچم من
بىر چىنارام دۇغرا منى، كىس منى.

شاھليق اصول ادارە سى نىن دئورىلەمە سىندىن بىر ايل سۇنرا، ۱۳۵۸ – نجىي ايلده هاشم ترانىن «آلوولو شعرلر» آدلى ايلك شعر كتابىي اونو دولماز معلمى مىز گنجىلى صباحى نىن گىريش سۆزوابىلە يىشيق اوزو گۈردو.

* * * * *

او خوجويا تىقىيم اولۇنان «دورنالار گىنده» شعر مجموعە سى هاشم ترانىن اىكىنچى شعر كتابى دىر. كتاب اساساً شاعرين ۷۱- ۱۳۶۰ – نجىي ايللەرde يازديغى شعرلرى احاطە ائتىر. هاشم تران ياردىجىلىقى نىن سون نمونە لىرىنى اۋزۇندا بىرلىشىرن بىر كاتابا شاعرين «آراز گولور» آدلى پۇئماسى دا داخل ائدileميسىدىر. اليه قلم آلىب شعر يازديغى گوندىن بىر گونه جىن هاشم ترانىن بىرجه ياردىجىلىق شاكرى وار: «وطن و خلق»

دئىيىرم باشىندا اسمە سىن كولك

نە يازىم آدىنَا ياراشسىن آنا!

ھر سطرىم گونشىن شعاعلارى تك

او آغ ساچلارىنَا داراشسىن آنا!

يازىم گونش سن؟

نورلۇسان اوندان؟

دئىيىرم كى آتش سن؟

اودلۇسان اوندان

يازىم كى آنالار آناسى سان سن؟

اولۇسان اوندان.

نە يازىم وطن؟

چو خ بئۈك اولمايان، سۇنسۇز كائناڭلا مقايىسە دە خىردا بىير شار كىمى
گۈزونن معاصر دونيامىزلا خلقلىرىن هم راي لىگى داها سجىبە وي دىرس. آنجاق
عصرىمېزىن آغىر خستە ليكلرىنىن اولان خودبىن لىك، يالنىز اۇز منافىعىنى
گۈرمك كىمى آزار، اصىل انسان لياقتىنى تاپدالايان خودبىن لىك، شاعرى
كۈورلدىر، اونا عذاب وئىر:

اۋزۇن بىلىپ،

اۋزۇن گۈرۈپ،

اۋزگە سىندىن اوز دۇندرن
انسان دا وار.

افز - اۋزونون كېرىنلىن

كۈلگە سىندىن اوز دۇندرن
انسان دا وار.

- «مندىن اۆتوب قارداشىما دىسىن» - دئىيە ن،

«بوتون دونيا قارشىملا باش آيسىن» - دئىيە ن
انسان دا وار.

آنjac نه ياخشى كى عىمالدىن نسيمى كىمى علوىت معيارلارى وار و
دونيانيين طالعىنى يالنىز اوزونو دوشۇن و - «مندىن اۆتوب، قارداشىما دىسىن» -
دئىن لر حل ائتمىر. شاعر بونۇنلادا توختاق تاپىر و انساندا انسانلىق اوپاتماغا جان
آتاراق نسيمى نى يادا سالىر:

- انا الحق - دئىيە، ياندى اۇز عشقىنده عىمالدىن

ياخىن گلمە منه جىلاد، بولىمكىدە نە دىر حىدىن؟

سنىن باشقۇجا جهانىن وار، منىم باشقۇجا جهانىم وار

سنىن سۇنسۇز كىنин وارسا، منىم رىنگىن كەمانىم وار.

چو خون گئىدېب، آزىن قالىب آتلان
عئۇمور سورمك نە موشىگۈلدۈر، نە آسان
يۈللار اوزۇن، گئچ قايىتىسان، يوبانسان
سئودامىزىن باش داشىينا يازمىنى.

عصرىمېزىن سرعتلى علمى - تكنىكى انكشافى و اونون معجزە لرى،
معاصر انسانىن تضادلارى شاعرى درىندىن دوشۇندورور:

باپامىز بىر ايلە دۇندو مەكە دەن
اونا عظيم گىلدى بوقۇجا دونيا.
سرعتىن اۇنوندە ارىيدىكچە او
اولدو يومروغۇندان بالاجا دونيا.

سسىمىز الهامىن آلىر دالغان
بىر آندا دونيانيين او او جوندادىر.
دوننكى عالمه سىغىمايان جهان
ايىندى انسانلارين او ووجوندادىر.

لاكىن علمىن و تكنىكانىن ذىروه لرىن فتح ائدەن عصرىن تضادلارى و
عدالتىزىز طرفلىرى شاعرى راحت بوراخمير:

سەھىرلى دۇنيا دىرىپ بىزىم دۇنيامىز
تضادلار اىچىنده او حىران قالىب
اونا اۇز انولادى چىخىپ و فاسىز
تضادلار انساندان ارمغان قالىب.

جانيندان کچير. باخ بئله جه اوز شخصى طالعينده بيز ملتىن فاجعه سينى
ياشايير بو شاعر:

اولدوزلارى سايايا - سايايا
انسان اوچوب، قوندو آيا
منيم بوتايدان اوتايا
نئچين چاتمير اليم آراز؟

هاشم تران ملى محدود لوقدان اوzac شاعردىر. او دوپا مقىاسىندا گئده ن
آزادلیق و آمال اوغرۇندا مبارزه لرى آردېجىل شكلىلەدە اىزله يىير و اونلارا اوز
مناسېتىنى بىلدىرىر. ايرلندى قەھرمان «بابى ساندز» ھ يازدىغى شعرە ائله جە دە
«اي عرب» شعرى بونا عيانى ثبوتىر. ائله اصيل بىن الملاجى شاعر ايلك
نؤىدە دە ملى اولمالىدىر. نىچە ايل اول هاشم ترانا باكى سفرى قىمت اولدو.
شاعر باكى دا ياشادىغى محلە نى و ائولرىنى آختارىب، تاپدى. خوشبخت
اوشاقلقى گونلرى نىن سوراغىنى توتدۇ:

گنج ايدىم آيرىلدىم، نە يىدى علاجىم
زاي اولدو اريشىم، سولدو آرخاجىم
باشىمدان دوشىسە دە جوانلىق تاجىم
ايىندى شوقۇن ايله گوجە گلمىش.

زمان ايللىرىمە كۈلگە سالسادا
منلىگىمە بوشما، بىركە سالسادا
عۆمرون يەتمىيىشىنده تنگە سالسادا
دئمە قوجاغىينا دىنجه گلمىش.

هاشم تران وطن طالعلى شاعردىر. سانكى اونسون طالعى اوزوندن اول
دوغرولموشدور. آناسى ايراندان آرازىن او تايىتا كىچمىش و شاعر اوردا دونيا با
گۆز آچمىشىدىر. سۇنرا دا اوخوجويا معلوم اولان حادىھ لە بورولقانى شاعرين
بوتون عئەرۇنە حاكم كىلىمەشىدىر. دىلى باغلى بىر خالقىن شاعرى اولماق
شرفلى اولدوغۇ قەدە رە آغىرىدى، دردى دىرى. اوچ ياشلى نوھ سينە وطن
سۋوگىسى آشىلايان شاعر اوشاغىن فارس دىلىنىدە سرىست دانىشىدىنى حالدا آنا
دىلىنىدە توبوق ووروب، چتىنلىكە سۆز دئمە سىنەن كدرلە نىر، تشوىشە دوشور:

فارس دىلىن طوطى تك دئىيىب، گولنەدە
بوداغدان بوداغا قۇنورسان گولوم.
بس نە چىن اوز آنا دىلىن گلنەدە
دىلىن توبوق وورور، دونورسان گولوم.

شاعرين رسول رضا و سليمان رستمین اۇلому مناسېتى ايلە يازدىغى شعرلر،
ائله جە دە نبى خزرى يە حصر ائتىكى شعرى خصوصى ايلە دقتى جلب ائدىر.
نىچە ايلدىن بىر ائرمىنى يېرىتىجى لارى نىن قاراباغدا تۈرتىكلىرى جنایتلر شاعرى
حدىلنىدىرىر. او ائرمىنى قولدورلارينا اوز توتاباق دئىير:

تۇرپاغىيىدا يېر شوملا دىز، ائتىك مىن بىر كرم سىزە
سوفرمە دوز - چۈرە ك يېنىز
غنىم اولسون سوفرم سىزە.

شاعرين «آراز گولور» پۇئماسىندا آنابا، باجى يَا، اوغولا، قارداشا دئمە دىگى
اورە ك سۆزلىنى آرازا آچىر، اونا سۆزىلە يىر. آراز اونسون طالعيندن، اتىنىن،

اُخو شعريم!

اُخو شعريم!

اُخو شعريم!

دېلە گلسىن كامانىنىن اُخو، شعريم!
دئمە ئۇمۇرمۇم گون باتانا آخىب گىدىر،
دئمە شعرە سايمازيانا باخىب گىدىر.
عۇئىم اۋتىسە دە يىنە گنجىم،
سېينەم سۆزلە دۇلۇ گنجىم.

كورەك ووردوم قۇللاريملا، ساحيل دئىدىم،
باش قالدىران تو凡لارا غافىل دئىدىم،
گىلدى ائللەر بئولوك-بئولوك، آلاي-آلاي،
نۇرە چىكدىم، آسماندا دىسکىنلى آىي.
سېيزى سنگى كورە سېينىدە سوواردىم من،
مصراعلارىز اورپىشىنە دوياردىم من.
دؤيوشلەرده هجوم واختى قاراقوش سان،
صادقتىدە گۈزىرچىن سان، قارانقوش سان.

اُخو شعريم!

اُخو شعريم!

سىلسىنە مىش سازىم سىزلاڭ آخى، شعريم!
جرگە لنسىن ايلهايمىدان آخان سىسلە،
دامغا لانسىن دالداردان باخان كىسلە.
شاقيقىلداسا باشىن اوستە ايلدىرىملار،
نه بىلىسىن كى، سىن ئۇنمۇز عنادىن وار.

شىبە سىز هاشم ترلان يارادىجىلىقى نىن اُبىرازلار سىستىمى، قافىه قورولوشو، دىل و دىكىرى بىدىعى طرفلىرى جىدى تدقىقاتا جلب اولۇنمالىدىر. بىز بورادا شاعر حقىنە يالنىز اورە ك سۆزلىرىمىزى دئىدىك. هاشم ترلانىن يارادىجىلىقى ھىمە عموم آذربايجان ادبى پروسى نىن متنىنە توقيق اولۇنمالىدىر.

يئتىميش ياشى آرتىق آرخادا قۇيان هاشم ترلان روحأ جواندىر. او ھېمپىشە جوانلارلا انسىت ساخلاپىر. هاشم ترلانلا اوتوروپ ساعاتلار دانىشىدىقدا اونون يىشىمىش بىش ياشىندىلەيغىنا اینا نىمىرسان. او سۆز - صحبت دە، سەفرلرده دە جوانلارلا برابر گىدىر. شاعر اون اىل بوندان اول جوان شاعر آدلى شعرينىدە دئىير:

جوان شاعر داغسان، نە دىير؟!

باغچامدا نۇورا قىسان نە دىير؟!

سكسن نە دىير، دۇخسان نە دىير؟!

قوى عۇمرۇندە يوز اوپناسىن.

من ھېمپىشە بو شعرى زىزمە ئىندىن بىلە فيكىرىشىرم كى بو جاوان شاعر ائلە هاشم ترلان اۇزۇدور. «هاشم عەمى» سكسن نە دىير، دۇخسان نە دىير، قوى عۇمرۇندە يوز اوپناسىن.

غلامرضا بوداغى

دالغا - دالغا دالغالارا ياييل شعرىم!
وطن داردا، كؤنول داردا، آييل شعرىم!
ساچيل! نورون ساچاخلاتسىن پرده - پرده،
سىسىن گلسىن قارا روزگار اسن يئرده.
وطن دردى، سىنىن دردىن، منيم دردىم،
بوعشقىلە تۇخوم سېدىم، الەم دردىم.

اوْخوشعريم!
اوْخوشعريم!
شعرىتى علوٰيتە تۇخو شعرىم!
اوغورلوسان، اوغورسوزسان، منيمىسن سن.

يا آتشىسن، يادا بوزسان، منيمىسن سن.
يادىندامى منيم شعرىم! سىنلە بىر گە -

قاطارلاندى مصراعالارين جرگە - جرگە؛
چاخدى شىمشك، زامان قۇپىدو اۋزىزىرىندن،
ناالە چىكىدى كەشكىشانلار محورىنىدندن،

نغمە لىنى حزىن - حزىن ياسلى سىملەر،
جىلوه لىنى رقصە گىلدى ياسلى سىملەر،
دئدىم ظفر بايراغى تك آچىل، آچىل!

كۈنوللەرە شفق كىمى ساچىل، ساچىل!
يىئنه هئيهات يانىلىدىم من، يانىلىسامدا،

يىئنه ئىنى تك باغرىم دۇلۇ قان اۋلسامدا،
جهان دئنسە، كۈنول دئنمز بوسئودادان،
دىلک چاغلار، يانار، سۈنمز بوسئودادان.

اوْخوشعريم!
اوْخوشعريم!
گىزىلمە سىن گۆزلى يىنده يوخو، شعرىم!
جانىم شعرىم! آجى - آجى با خاما منه!
بودره سىمە، گل قىقاچى با خاما منه!
گول تاخمىشام هر بئىتىنە اينجە - اينجە،
خۇشدور منه ائللەر سئوھ سىنى منجە.
يوخسا شعرىم، نە سىن سىنسىن، نە من منم،
شۇرانلىقدا بىتن سىنسىن، ايتىن منم.
هايدى شعرىم! مصراعالارين قاطار - قاطار
دىلىمىزە بەتەن دئىن، هورنده وار
اۇتر كاروان، كۆپك فرياد ائدەر دورماز،
قانان اولسا بو هورمكەلە اۋزون يۇرماز.
بابام قۇرقۇد نغمە دئدى مىن ايل قابان،
نغمە سىندىن نور چىلىنى ساچاق - ساچاق.
ايگىدلەرە اۋىيود وئىدى دئۇنە - دئۇنە،
بوگون دىلىم كمند آتىر آيا، گونە.
گل اى منيم مشعل كىمى يانان دىلىم!
ياسدان چىخان قۇجا اىكىن جاوان دىلىم!
اوْخوشعريم!
اوْخوشعريم!
دىلە گلسىن كاما نىنин اوْخو شعرىم!

دان اولدو زوم

سحر آچيلما ميش دار پنجره مدن
نه با خير سان منه آي دان اولدو زوا!
سانكى طالعيمى دوشون موسن، سن،
آي منيم بختيمين يانان اولدو زوا.

اوزوم تك، يشريم دار، آسمان اوجا،
او مكان حوسنونه ياراشير سنين.
آخى، سن اولدو زسان، پاريل داديقجا،
گوزلريم گوزونه داراشير سنين.

سن سونسوز عماندا سايريشاندا، بيل
قوووشور قلبيميز با خيشديقجا بيز.
بو زنجير سسيندن باشقان سس دئيل
منيمله دوغولوب از لدن ائكىز.

ائىن گل كناريما دار قفسىمده،
قوى منى سىخ ما سين بو تك لىك گولوم!
گل نورون سپيل سين تار قفسىمده،
شلاله لرتكىن چاغلايم، گولوم.

چكەرم نازىنى نازلاندىقجا سن،
قوى يانسىن گئجه نين حىسىدى قات-قات.
ھئى منه با خدىقجا دار پنجره مدن
سندن نور ديلەرم، حياتدان مراد.

ديواردا، تاوان دا بورو نوب ياسا،
گئجه ده، گوندو زده او تور بير ساياق.
بو گرگين سكوت تو پۇزان نه وارسا
كىشىكچىمین آياق سىسى دير آنچاق.

آه، نه اولدو سنە منيم اولدو زوم؟
سحرمى آچيلير؟ بس نىيە سئوندۇن؟
اي غمه، حسرتە غنيم اولدو زوم!
مندن اينجىدىنمى قوبارا دئندۇن؟ -

يۇخسادا ظولمتىن قۇينوندا دۇلغون -
گؤيلردىن قودور موش بير دومان كىچير؟!
بلكە ده ساروانىن آردىنجا، يۇرغۇن -
بو تۈزلو يۇللار دان بير كاروان كىچير؟!

سن گئيدە تك ايدىن، من دە يئرده تك،
ال بېيدا پنجرەم اولدو يار بىزە.
سن گىشتىدين، من قالدىم، سئىلە بس گۈرەك -
گولمزى گئيدە كى اولدو زلار بىزە؟

گۈزۈم پنجرە دە، با خيرام هله،
نئچە دال چئوي ريم من اۋز عهدىمە.
او مىدىم، اينامىم دئىير صبر ائله،
هوه سىيم، ارادەم دوروب قصدىمە.

ذيروه ده گونش

همىشە ذيروه دن بۇيلاندىن منه،
باخمىشام، باخمىشام قاماشىپ گۈزۈم.
ال چاتماز اولساندا، چاتماقچىن سنه
ھله بئزمه مىشىم اۋزومدىن اۋزوم.

داغ دۇلار، سئل آخار منسە ترسىينە،
آخمىشام، داشمىشام، ياشا دۇلموشام.
سن اصلى، من كرم، دوشوب اىزىنە
دالىنجا سوروننى كؤلگەن اولموشام.

فقط خىاليمدا اولدون سىرداشىم،
حسرتىن اۋزومە غىnim كسىلىميش.
فيرانىر دېرىمان داشى تك داشىم،
سنسىز اۋىوتىمە يە دەنیم كسىلىميش.

ماھر اوچو ساندىم اۋزومو ائركىن،
اوووم كى اولمادىن، اوولاندىم سنه.
مېن دفعە اولسىمە، دېرىلسىمە من،
سن حقىن، دئمە رم تۇولاندىم سنه.

باخ، اوْدور سئوكولور عارسىز بولودلار،
يىئە طالعيمىن اولدوزو ياندى.
او منه باخدىقجا هئى خومار - خومار،
سانكى گۈزلەيمە شىمىشك اوياندى.

اولدوزوم! دۇعزوسو اولدووم بدگمان،
وفاسىز دئسمە، قوروسون دىلىم.
آخرى، من نە بىلىم بۇ دئىرد دوواردان
گۈيىدە اۋتوب، كەچن نە دىر، سئوگىلىم؟!

سن گۆى اولدوزوسان، من يئر اولدوزو،
سن آزاد، من اسىر، شاهدىم زامان.
گل، گولسون دونيانىن عۇئمرۇنۇ يازى
انسان لا اولدوزون سايىشماسىندان!

دئمە اوزاقدا يام درىندە يە من،
او آسمان سىنەن، بۇ دىيار منىم.
باخ، كۈرپو سالمىشام زنجىرىمدىن،
زنجىرىمدىن ساواى نە يېم وار مىنم.

يان اى دان اولدوزوم، دئمە بىر قىشام!
يانماغىن گتىرىر مىن دىلىك بىزە.
بو گون گلمە سىنە، من اينانمىشام
صاباح گلە جىكسن گلىن تك بىزە

يانار اوْجاق

هله يانار اوْجاغىمدا كۈزۈم قالىب،
 دۇداغىمدا دېيىلەم مىش سۈزۈم قالىب.
 دويونلە دىم ايللىرىمى ايللەرە من،
 باغىشلا دىم سئوينجىمى ائللەرە من.
 آلتىميش بىش دن عذر اىستە دىم، دئدىم ياشا،
 وارلىغىنلا بىر ايل داها دۇلۇم ياشا.
 منه شاعر سؤيلە دىلەر،
 من بىلمىرم شعرىم نە دىر.
 شاعر اوْلۇب انسانلارا خىرىم نە دىر،
 شرىيم نە دىر.
 شاعر دېيىل ائلدن ائلە،
 سئىلەن سئىلە سورونمە سە،
 شاعر دېيىل غمكىشلىرىن غم تۈزۈنا بورونمە سە.
 بىس من كىيم؟
 من نە چى يىم؟
 من بىلمىرم.
 من اوْزو مو شاعرلە تن بىلمىرم.
 آمما بونو بىليرم كى،
 اوْز خالقىمین، وطنىمین صداسى يام.
 سحرىمین، سەھندىمین صداسى يام.
 عئومروم بۇيۇپ يۈورمۈشىم،
 يىخىلەمېشام،
 اوْيانمىشام.
 دان يئرى نىن آل رنگىنە بۇيانمىشام.

دئدىم:- گل قلبىمى ايسىندىر!، دئدىن:

- يالوارىب، سىتقاماق ياراشماز يارا.

سىلە دىم:

- بودا اوْز سىسىندىر!؛ دئدىن:

- طېبىسىز درد اىلە بارىشماز يارا.

من هم اوْزاقدا يام، همده ياخىندا،
 ياخىنام دۇنمزه،
 اوْزاغام يادا.

منىم حسرتىمى چىكمە بو آندا،
 پولاددان چارىغىن يۇخسا دونيادا.

١٣٧٠

مژده وئردیم سحر - سحر سهنده من،
تدم قویدوم هر شه هره، هر کنده من.
عطیرلندي يازا دؤندو شعریم منیم،
داغیم منیم،

گؤیوم منیم،
پئریم منیم.

ایلکین دفعه حنالاندی ارکین باشی،
عئینالی نین گلدی سسی هر تین باشی.
سورمه لندی، غمزه لندی تبریز بودم،
دئدی: گلسين اویود وئرسین قورقود ده دم.

قمر گلیب، سحر گلیب، آذر گلیب
آذر دئدیم، اولدو زلارا بنزه ر گلیب.
باھار گلدی داغلار بؤیو،
سئللر آخدی، چای اوینادی.

آرش کیمی اره نلریم،
کامان چکدی، یای اوینادی.
خونچا تو تدو آنام اوگون،
قاپی - قاپی پای اوینادی.

داشا چاخدی ایلقارینی تهران يئنه،
او خارلا دی اوز عهدینی دؤنه - دؤنه.
باخ ایندی ده سیزیلداییر یئرین، گئیون،
کؤز با غلایان یار الاریم دویون - دویون.

انسان داوار ...

اوزون بیلیب،
اوزون گۇرۇب،
اوز گە سیندن اوز دؤنده رن -
انسان داوار.

اوز - اوزونون لېریندن،
کۈلگە سیندن اوز دؤنده رن -
انسان داوار.
مندن اوتوپ، قارداشیما ڈە یسین - دئیه ن،
بوتون دونیا قارشىمدا باش آیسین - دئیه ن -
انسان داوار.

انسان داوار،
اٹل در دینه يانا - يانا قىلىنج اوپوب؛
اٹلیم - دئیب؛
او بام - دئیب؛
اوز باشينا قاخىنج اوپوب.

داغ باشىندان بوز چىشمە لر سوزولدو كجه سرین - سرین،
انسان بىلر انسانلىغىن معناسىنى درين - درين.
ان الحقىم - دئیب، ياندى اوز عشقىنده «عمادالدین»،
يا خىن گلمە منه جلالد! بو گلمكده نه دير حدىن؟
سەنин باشقىا جهانىن وار، منیم باشقىا جهانىم وار،
سەنин سۇنسوز كىنinin وارسا، منیم رنگىن كمانىم وار.

با خير ايندى مزارىندان اوْ تونج هيكل،
دئىير: انسان! بو نه حالدى؟ اوپيان، يوكسل!

دونياميزين نه رؤياسى، نه دينجى وار،
انسانلارين كدرى وار، سئوينجى وار،
تضاددىندان فيتنه دوغور، شر اوپيانير،
طالع سئونور، قاش اوستوندە ترا اوپيانير.
بئله چاپسان، توتار بيرگون بۇغازىندان آجل، دونيا!
اميمن من، اوْلار تسلیم جهان صلحه، دجل دونيا!
ياريماديق ايستى سيندن،
كۇر اولموشوق توستوسوندن،
راكئتلىن ايتنى سيندن
نيگراندىر بودونياميز.

بيزيم بو يئر كوره سيندن
اوچو باخار بره سيندن،
آج تۈپلارين نعره سيندن
پريشاندىر بودونياميز.

صلحون نورون آمنده من
شى ساللام كمندە من؛
جار چكەرم اوگوندە من:
- مهرباندىر بودونياميز.
قهرماندىر بودونياميز.

دونياميز

باباميز بير ايله دئندو مكە دن،
اونا عظيم گىلدى بوقوجا دونيا.
سرعتين اوئوننە ارىدىكچە او،
اوّلدو يوموغوندان بالاجا، دونيا.

سيمييز ايلها مين آلىر دالفادان،
بىر آندا دونيانىن او او جوندادير.
دوننكى عالمە سىغمىيان جهان
ايندى انسانلارин لاب او جوندادير.

دونيا كىچىلدىكچە كاماللاشىر او،
سۇنسۇز سىيارە لرى يانىر حىددەن.
ال چاتماز ذىروھلر، داغلار آشىر او،
ھئى گولور، آشدىقجا سئوينجى حدەن.

بعضادە قان دۇنور دامارلاريندا،
سئوينجى نالە يە دۇنور دونيانىن.
گۈرەندە بىر زاوال عئمرون بارىندادا،
گولوشو قلبىنده سۇنور دونيانىن.

سەھىرلى دۇنيادىر بىزيم دونياميز،
تضادلار ايچىنده اوھىئىان قالىب.
اونا اوز ائولادى چىخىب و فاسىز،
تضادلار انساندان ارمغان قالىب.

ای کؤنول، دونیانى افسانه سانما!
اونون هر بوجاغى نورلو بير سحر.
سۇلۇندا عشق، حيات، ساغىندا آمما
دونیانىن بۇيۇنا كفн بېچنلر.

عارضىن، دونىانى ديوانه سانما!
ائولادى دم وورور ديوانه لىكىن.
صلحۇ، آمانلىغۇ فلەكىن اوママ!
ھەرسىزلىر او مار عۆمۈر فلەكىن.

دونىامىز خىئىلى، شىرى بىر عالم،
خىئىدە ياراشىق، قورتولوش، سحر.
شر اۋۇز قىلىنجىنى چىڭرسە بىر دم
سحرىن حوسنۇنە قۇنار مىن كىدر.

اوچور راکئتلەرن قانادىندا شر،
گۈزىرچىن باخىشلى خىئىر ھاردادىر؟
اوتور جلاجلارين مرادىندا شر،
بس گونش آرزو لو ائللەر ھاردادىر؟

ائللەر نە اينامدان، نە يۇلدان دۇئىر،
او بىر كەشكىشاندىر صىرى جۇشاندا.
شەرين طالعىندا مىن اولدوز سۈئىر،
ائللەر، ائللەر ايلە قوچاقلاشاندا.

دونىانىن قلبىنده قۇپىدۇ شرارە،
اورە يى دۇغراندى ھېرىۋشىمانىن.
بو اۋلۇم مارشى دىر بوتۇن ائللەر،
كىچىك نقطە سىنندە بۇيۇك دونىانىن.

گلىن، اى محتشم دونىالى ائللەر،
آلىشان دا بىزىك، يارادان دا بىز.
آتومدان نور آلاق، حياتدان ثمر،
ياشاماق عشقىلە ياراداندا بىز.

گلىن، آتوملارىن ازە ك باغرىنى!
عشقى، محبىتى آلۇولاندىر اراق.
دونىانىن قلبىندىن سىلك آغرىنى،
ھەر كۈنول مولكوندە اۋجاق ياندىر اراق.

مئىتىن بۇينۇمدا، حقىن سايىمدا،
آجىلى، شىرىنلى مزەلى دونيا!
سەن بىر اۋۇتىكدىم من اۋۇز پايمدا،
اي جەھان مولكونون گۈزەلى، دونيا!

دونيا

بىز يۇخ اىكىن وارا گلدىك،
آمان دونيا، آمان دونيا!
هېچ بىلەمە دىك هارا گلدىك،
آمان دونيا! آمان دونيا!

ياشا دولدوق، بۇي آتدىق بىز،
حس ائتمە دن سنى سىنسىز.
بوگۇن موز دونندىن پىس،
گولىلى سىن يامان، دونيا!

سۇل اليندە الوان چىچىك،
ساغ اليندە زاغلى توفنگ،
ازە لىندىن ايندىيە دىك
سن همانسان، همان دنيا!

بىللى دئىيل وارىن، يۇخون،
كىمىدىر آجىن، كىمىدىر تۇخون.
كاما نىندان چىخسا اوخون
قدىن اۇلار كاما ن دنيا!

گئجه گئتدى، دان آغاردى،
دئدىك اقبال بىزە ياردى.
كيم سۇوردو، كيم آپاردى
كيمە قالدى سامان دونيا؟!

سن دونياسان آدين، سانين،
نشئە سى وار هر بير آنин.
حرىبە سىندىن كۇر شىطانين
الدە قالىب ياخان دونيا!

جان اوستە دىر «خليج فارس»،
معجزە دىر اولسان خلاص.
بئله گئتسە اينان قالماز
ساغلىغىنا گمان دونياى!

شرقىن غربە اسن كولك،
مژده وئيراتك - اتك.
قوى چاغلاسىن شلالە تك
صلحە دؤنسون جهان دونيا!

منیم اولدوزوم

او شاقدیم سیغیندیم آنا قوینونا،
الى ساچلاریمدا، او زومه باخدی.
آخشامدیر، گئز تیکدیک آسمانلارا،
بو آندا گؤیلردن بیر اولدوز آخدی.

آنامین قاشلاری چاتیلدی بیردن،
دئدی:- بیر انساندا کؤچدو دونیادان
اجل دریازینی چکدی اهریمن،
اولوم شربتینی ایچدی دونیادان.

با خدیم گؤزلرینه آنامین بودم،
بیلدی دویونلودور بو داستان منه.
چهره سینده ال، اوره بیندە غم،
ائتدی بو موشگولو نمایان منه.

دئدی:- باخ گؤیلرە، او آسماندا،
هر کسین آدینا بیر اولدوز يانار
نه قدر حیات وار، جان وار انساندا
اونون اولدوزودا گؤیدە پاریلدار.

اولدوز وار نورلودور دان اولدوزوندان
مُحتشم وارلى نین، بیین، خانین دیر.
اولدوز وار سوپرقدور قیشین بوزوندان،
اودا بختى سؤنوك بیر انسانین دیر.

ایللر اوتوب كئچدى، من گنج ياشيندا.
تو تدوم روز گارىن اتكى لرىندن.
بىر زامان گۆز آچدىم دىزگاه باشىندا:
اللى قابارلى كارگرم من.

گورزوم تۇخوندو قجا سىندان قلبىنە،
تۈكۈلدو آنيدان پۇچور - پۇچور تر.
حقىم ازىلدىكىجه چىخىدىم حرېيىنە،
كاوه تك دؤشلو يوم ياردى كولكىلر.

الىمدىن دونيا يانور آنسىدە،
حياتىدا قىستىم احتمىاچ اولدو.
صاحبلى ايشىمدن بىرە لىنسىدە،
منىم اليم خمير، قارنىم آج اولدو.

گىلدى خاطرييمە كىچمىش زامانلار،
آنامىن تفسى دۇداقلارىمدا.
- «سەنیندە گؤيىلدە بير اولدوزون وار» -
ھله دە سىسلە نىر قولاقلارىمدا.

گۆزلىرىم زىللە نىب او سۇنسوز گئىيە،
گۈنش دە مغىرىدە چىكىلىر دارا.
اۋز بخت اولدوزومو آختارىم دئىيە
چاپدىم سەندىمى آسمانلارا.

آدین گىلەدە

خوشبخت انسانلار يق بۇ دونيادا بىز،
سېنىلە ياناشى ياراندىق ئىكىز؛
زامانلا چىرىپىنير، وورور قلبىمiz،
ساحيل لر آرزو تك اوزانىر آسان
سن اونون اوستونىن اوتن دالغاسان.

صبرىن چۈخ؛ پۇلاددان اعصابىن سىنىن،
عصرىن بايراغى دىر روپابىن سىنىن،
تۇخونسا سىىملەر مىپراپىن سىنىن
كىسىلمىش دىللەردىن دۇغار نغەھەلر؛
كۈنلەن كۈنولە آخر نغەھەلر.

مکانىن ذىروه لر، وصالىن چتىن،
نورلو كاروانىسان بىر علوّىتىن؛
سارسىلار تىلى مطلقىتىن
ۋئر اۆز حؤكمونو بوشۇن عصرىمىز؛
ظفر اوردو سودور بىزىم نسلىمىز.

سنسن او فوقلرى ايشىقلاندىران -
قىيلىنجلى، قالخانلى اوردولار ياران -
گىچە لر ساحىلە چىراق ياندىران -
قدرىنى تو凡اندا قالانلار بىلر؛
عطرينى ساحىلەن آلانلار بىلر.

- آهای! اى اولدوزلار، اى ستارەلر!
سىيم كائناناتا سالدى انقلاب.
- وئرين اولدوزومدان منه بىر خىرى!
نېچىن صورتىنە چىكىيدىر نقاب.

سسىن گىلدى، ساندىم كى بىر كەڭشاندىر،
- آهای انسان اوغلو بۇ فرياد نە دىر؟
دئدىم: - بخت اولدوزوم؟!
دئدى: - يالاندىر،
سېنىن بخت اولدوزون وطنىنە دىر.
بوگون آرخاسىنجا هشى دولاندىغىن
نە يېرىن آلتىندا، نە دە گؤىيە دىر.

باخدىم اۆز آنامىز گونشى گۇرۇم،
او دۇغما حوسنۇنە باخدىقىجا باخدىم.
سارى تىللەرىنى باخىشلا ھۇرۇم،
بىر گول دستە سى تك سىنە مە تاخدىم.

بختىمن اولدوزو جان وئىر من،
باغىمدا، باغچامدا اۆز چىچە يىمىدىر.
او قىدر، او قىدر ياخىندىر من،
اىلە بىل، اىلە بىل گۆز بىه يىمىدىر.

بىلمىرمۇز مىنەنە سىرّ واركى،
گلىشىن تازالىق، حياتىن ايلكى،
كىسگىن باخىشلارلا سن ائله بىل كى -
بىر عشقىن فريادى دۇنوبدو رزمە،
اولوم مارشى چالىر امپيرىالىزە.

كىندلى لر ذوق آلار اوراقلارىندا،
شاراھ لر قۇپار يومروقلارىندا؛
مېنىدىيى گؤھلە نىن دىرناقلارىندا -
دونيا تفاسىنى چكىر درىندا،
عكسيينه دئور ائدیر اوز محورىندا.

مېضرابىن دە يىمە مىش مىن بىر سىمەن وار،
ھەلە سەن جاوانسان، خىلىي دەمین وار،
ائىلدن باشقا سەنین سۈپىلە كىمین وار؟
گزىب ديار - ديار سدلر آشىرسان،
خزانسىز، دورمادان چنار لاشىرسان.

١٣٦٠

قدرىنى يوک چىكىن كورە كىل بىلر،
بولودلار سئىرەلر، اولدوزلار گولر،
سوسوز صحرالارا گۈيدىن نەم چىلر؛
گۈزلەن گونشىن نوروندان آيدىن،
شعرىم گولردىمى سەن اولماسايدىن؟

- سۈپىلە حورى سەنمى، ملک سەنمى؟ يَا
قلېبىنە آسمان گۈزۈنە دەريا؟
سەنلە جاوانلاشىر بۇ قۇجا دونيا؛
توتىدوم آتە يىندىن بىر زامان من دە،
ايىدى او جالىرام آدىن گىنە.

قوندوغون چىمنە گوللەر، لالەلر،
لالەنин باغرىندا قۇپار شعلە لر؛
عشقىنلە قول - قاناد آچارفعە لر،
بئشىكىدە كۈرپە لر آرزولار سەنى،
سودوندىن آيرىلىميش قوزولار، سەنى.

گلسين

پارپاق دوشدو بوداغيندان،
ناله قوپدو دوداغيندان؛
بير آيريليق سوراغيندان
غم سازينى چالان گلسين.

بير شاعرين قلبينده كين،
هاچالاندى بوداقي تكين.
دئديم: بوکۇر يولдан چكىن!
دئدى: عشقة دۇلان گلسين.

عهدىن ايلكى، سؤزون ايلكى،
كۆز اوستوندە بوز دئييل كى.
سۋدا دئييل كۈنۈل مولكو،
ساتان گئتىسىن، آلان گلسين.

نمك دادان، چۈرەك كىسن،
اوْز-أُوزونو آلداتما، سىن،
سىنىشى دە منىملە سىن،
گل هجرانا تالان گلسين.

يار سئومىشىم، ايانامىشام،
نه دۇنۇشىم، نه دانمىشام،
آتشىنە قالانمىشام،
قۇل بۇينۇما سالان گلسين.

عۇمر ياشنا دۇلار اىلده،
منى گۈرمە دىيم بىر اصىلده،
قدح الدە بىر مەھفىلە
دېيك ساقى دۇلان! گلسين

سن دۇست ايدىن منه ھەممە،
قىلىنجىنى چىكدىن نە دىن؟
بو مجلسە ثابت قىم
«ترلان» كىمى اوغان گلسين.

١٢٦٢

جاوان شاعر

جاوان شاعر! ساز گۇئىتىرەك
آرامىزدا سۆز اۋىناسىن.
هر سطريمىز، هر نقطە مىز
اۋز يېرىندە دوز اۋىناسىن.

چىخ گولشىنە، باخ چمنە،
اوکىمدىر گولشىنى دؤنە؟
گولون شەدىن دؤنە - دؤنە
سوز گەجىندە سوز اۋىناسىن.

قلم سالار رنجه سىنى،
كىمىدىر سئوھ منجە سىنى،
هر بىر سۆزۈن اينجە سېنى
بوداغىندان اوز اۋىناسىن.

جاوان شاعر! قدمىنلە،
باغچام سۇلار عدمىنلە.
سېنىن كىسگىن قلمىنلە
ذىروه لىر دوز اۋىناسىن.

كۈنۈل وئە كائىل وارينا،
بابالارين ايلقارينا،
هر بىر سۆزۈن آخارينا
ايىنجى كىمى دوز اۋىناسىن.

عۇئىمۇر گؤدەك، اۋزوң قادر،
ياز، اۋلسۇن قدرتىن ظاهر.
اىللە يازكى، جاوان شاعر
كلامىندا كۆز اۋىناسىن!

شعرىمىزە غم دە يئىسم
حقيقم نە دير سىندىن كوسىم.
بىر داملايا عەمان دىئىسم،
دۇداغىنى بوز، اۋىناسىن.

ياز، جالانسىن آلين ترین،
ترىنندە دير بال - پىرين.
سن آتدىغىن قىدلەرىن
سەحرىندە كۆز اۋىناسىن.

جاوان شاعر! ياز بو آندا،
سن اۋياندا، من بوياندا.
هر كۈنۈل عطرىن دوياندا
دۇداق گولسۇن، كۆز اۋىناسىن.

قۇى سىخماسىن عذاب سىنى،
سئويندىر سىن كتاب سىنى،
دىلىندىرىسىن روباب سىنى
ھر عذا با دؤز، اوپىناسىن.

جوشغۇن قلم، جوشغۇن فضا،
مېزىن سنگر، عۆمۇرن تازا.
شعرىن گلنده پروازا،
قلم چالسىن، مىز اوپىناسىن.

جاوان شاعر! داغسان نە دىر،
باغچامدا نۇراقسان نە دىر.
سكسن نە دىر دۇخسان نە دىر،
قۇى عۆمۇرندە يوز اوپىناسىن!
١٣٦٦

باھار گلير

نه با خىرسان گئىدن، باھار!
گىلئىلىسىن مندىن باھار?
قلبىم سىنىن، شعرىم سىنىن،
كىم آيرىلار سىندن باھار.

سۇن قۇيموشام ياسا، غىمە،
سىسىم يايىلمىش عالمە.
سحر چاغى گول عطرىنى
دۇلدۇرaram پىالە مە.

سئىرە چىخاڭ ائل باغىنا،
باخ او زومۇن آغلىغىنا.
شمع ياندىراق، مجلس قوراق،
شىن باھارىن ساڭلىغىنا.

گونش قالخیب دان يئرینه،
شانه چكیر تئللرينه.
انسان با خير حئيران اوْلور
طبيعتين هنرينه.

باهاار گلير، ياغيش ياغير،
گؤيدن يئره گوموش ياغير.
اوْ دُوداقدان بو دُوداغا.
آلقيش ياغير، اوپوش ياغير.

گؤيده بولود قالاق-قالاق
طبيعتين حوسونه باخ.
انقلابين قان قارداشى
باهاار بيزه گلير قۇناق.

باهاار گلير، يئر آييلير،
طبيعته جان ياييلير.
انقلابين وارليغيندان
ائللريميز ائل ساييلير.

دوْستلار آچىن پنجرەنى،
گزەك هر داغى، درەنى.
سيز اوْياندان، بيز بوياندان
سئير ائدەك بو منظرەنى.

باهاار گلير، تۈرپاڭ گولور،
گؤيدن يئره نور تؤكولور.
اوْفوقلرده يواش- يواش
آل قىرمىزى دان سؤكولور.

باهاار گلير هر گوشىدە،
جىلادىن عئمرو شىشىدە.
شادلىغىندان سروه دئونوب
بۇينو بوكوك بنؤوشىدە.

گونو- گوندىن او جالمىشام،
شاه باشىندان تاج آلمىشام.
يوزايل عئمۇر آزدىرى سنە،
شاعر دئىمە قۇجالمىشام.

پايزىم منيم

شاعرلار آدىنا دئىدلەر خزان،
اينجىمە، اينجىمە پايزىم منيم!
سۆز باز اولماسايدى شاعرلار، اينان
خفت چىكىرىدىمى آرازىم منيم؟

خزاندا سينىلە دۇغولوب ئىكىز،
باهايرىن گۈزلىرى گولرمى سىنىز؟
نەدن دير سئوينىر گۈرۈشىندە بىز
شعىرە، قلمە نيازىم منيم؟

سەدە وورغونام يازدىغىم كىمى،
آندىمى قلبىمدن آسىدىغىم كىمى،
باهاىرى باغرىما باسىدىغىم كىمى،
سەنەدە سىسلە نىر آوازىم منيم.

دئىيم: مەھمانىنام تۈركۈلۈر خزەل،
دئىين كى، هئيوالار سارالاندا گل.
شعرىمى تو تموشام الىمده مشعل،
گۈزىر دونيالارى بو آرزومنىم.

طبيعت دونيانىن ازەل نقاشى،
پايزىدا آغارىر سەندىن باشى،
عئەرمۇز ايللەرە دوروب ياناشى،
باخىرىق گونشە پايزىم منيم!

باهايرىن عطرىنى خزاندان آلماق،
حياتىن اۋزودە دؤيوشدور آنجاق.
توفانلار قۇپسادا پارىلدا يېر باخ!
باهايرىن شۇوقۇنдан درىازىم منيم.

پايزى كوله يىينىن نغمه دير سىسى،
نغمه دير شعرىمەن بوتۇن حىصەسى.
بس، اۇخو داغىلىسىن كۇنۇل غىصەسى،
يېنى دن باشلاتىر پروازىم منيم.

ياشادىم ازەلدىن اۋز آدىملا من،
اوچورام يارالى قانادىملا من،
كىچىرىم توفاندان عنادىملا من،
اولسادا درىينىم، دايازىم منيم.

١٣٦٢

تبریزیم، باکیم

بیر آنانین ایکی گؤزو،
ای تبریزیم، باکیم منیم!
یاراسیندا هیجران کؤزو،
قورا ائله ین خاکیم منیم؛
ای تبریزیم، باکیم منیم!

بیری آنام، بیری آنام،
کلامیدا یۇخدور خطام،
بیرین تو تام، بیرین آنام،
بوممکن مى ارکیم منیم؟
ای تبریزیم، باکیم منیم!

آراز گولدو، داغا دؤندوم،
فرحلی بیر چاغا دؤندوم،
سۇلا دؤندوم، ساغا دؤندوم،
سیزی گۇردوم مولکوم منیم!
ای تبریزیم، باکیم منیم!

آستارادا اوچاق ياندى،
باغلى قاپى آرالاندى،
سۇئينجىمدەن ھاواالاندى -
باشىمداكى بۇركوم منیم؛
ای تبریزیم، باکیم منیم!

باخ زامانىن تدبىرىنه،
شفق چۈكوب دان يېرىنه
قۇناق گىندير بير - بيرىنه -
اردبىلىم، شكىم منیم؛
ای تبریزیم، باکیم منیم!

اوئتاي بو تاي اوز باغىمىدىر،
رنگىن كمان دارا غىمىدىر،
ساوالان شاه بودا غىمىدىر،
دەدە قورقود كۆركوم منیم؛
ای تبریزیم، باکیم منیم!

اوئتاي، بو تاي زامان واردى -
تۇيو، ياسى بير او لاردى،
قىز وئردى، قىز آلاردى،
بىلە ايدى ايلكىم منیم؛
ای تبریزیم، باکیم منیم!

عئومور سركش يئله دوندو،
نه دانيشدى، نه ده ديندى،
بئولوننلر بوتؤولندى،
ترسه دوشوب بئلگوم منيم،
اي تبريزيم، باكيم منيم!

دونياميزى دولاندى شر،
كؤنلوم اولوب دهيمه - دوشى،
آراز اوسته ائل گۈرۈشى،
گل اي بختيم، سئوگيم منيم!
اي تبريزيم، باكيم منيم

بىر گون گلر آراز داشار،
هجران دمى اوزاقلاشار،
آيريانلار قوجاقلاشار،
بونا يۇخدور شككىم منيم،
اي تبريزيم، باكيم منيم!

۱۳۷۰

قاراباغين حكايهسى

دۇلاندىقجا اوپالارى چادىر - چادىر،
دەدە قورقۇد يويەنинى چىكدى آتىن.
قوپۇز چالىر، مژدە وئىرەنەر ھارا چاتىر:
- ائكىز دۇغۇب ائل آناسى بورلاخاتىن.
اوzaق يوللار اوپلدو ياخىن،
هامى گىلدى آخىن - آخىن
قۇجا گىلدى، جاوان گىلدى.
سازلى، سۆزلو اوزان گىلدى.
قىزلار گىلدى بو شىنىيە،
گور ساچلارى ھئروك - ھئروك؛
ھئروكلىرى قولاج - قولاج.
قوچ ارەنلر آت اویناتدى درە - درە، ياماج ياماج؛
اوزان سىسى، شىنىك بۇيو نغەملەندى دۇداق - دۇداق.
قوچ كسىلىدى،
قازان دۇلدو،
اود قالاندى اوچاق - اوچاق.
گىلدى بزمە بورلاخاتىن قدم - قدم،
- اوزو گولمىز بو تۇرپاقدا يادىن - دىئدى.
وجده گىلدى، فرەنلىنى ائلىم، اوپام،
سجىدە قىيلدى بو تۇرپاغا قورقۇد بابام.
گۈزلىيندە نارىن - نارىن گولور مُراد،

هرائکیزین قولاغینا چاغیردی آد.

DAG باسارا «قوزئیلی داغ»،

چای باخارا «گونشیلی باغ».

بیر وطنده ایکی قارداش ادلاندیلار،

شنلیک دئیه اوو دالینجا آتلاتدیلار.

دوشمان باخیب، دؤداغینى گمیردیكجه،

حسد دولو اوره يىنده اوياندی كين.

كىنى طاماح جھەرسىنده آييردىكجه،

قوشون چكدى، يوروش قۇپىدو توفان تكين.

دوشمان گوجلو، كىنى قات-قات،

آت اويناتدى ائلات-ائلات،

بونه غۇوغا قىيل-قالدى!

ائليم، اوپام مەلر قالدى.

بوقان، وحشت نەدير گۈرەن؟!

اوولاقلاريم پەن-پەن.

يېرىن، گئيون يىددى قاتىن

آسيب كىسى هارين-هارين،

اسىر دوشدو بورلا خاتىن،

دوشمان گولدو نارين-نارين.

ناله قۇپىدو نغمه لەميش دۇداقلاردان،

شن ماھنى لار نوحە لندى حزىن-حزىن.

ياغى جلاد، ياغى بىداد، كۈنۈل ويران،

آد گونلىرى ياسادۇندۇ هرائکىزىن.

قوزئىلی باغ، گونشىلی داغ بوروندولر قارا دۇنما،

آى دۇلاندى، ايل دۇلاندى، قارا گونلر چاتدى سۇنا،

گونشى باغىن قاراباغا دۇندۇ آدى،

قوزئى داغىن قارا داغا دۇندۇ آدى.

او دۇرالاندان بو دۇرالانا قارا باغىم-

هجران گۇردو، عصىان گۇردو قارا داغىم.

اۆتن ايللر تالاندىقجا،

قرينه لر دۇلاندىقجا،

بابك دئىدی:- قۇي عربىلر اويناتماسىن گۈز- قاشىنى،

مىن حجاز لا دە يىشىمەرم بۇ تۇپارغىن بىر داشىنى.

نىمىي يم، اناالحقىم، اولولارين اولوسو يام،

باهار كىمى من دۇلو يام،

دۇلو لارين دۇلو سو يام،

آبشارونلو، ساوالانلى بىر آنانىن اىكى گۈزو -

قاراداغىم، قاراباغىم.

خان آرازلا سالاملاشان هر بولاغى، هر كھەرىزى -

قاراداغىم، قاراباغىم.

يادىز دامى؟ بىر گون سحر قىلىنج سىسى، قالخان سىسى،

اوخخارلادى حزىن - حزىن دۇداغىزدان قالخان سىسى.

يىشنه دەشت،

يىشنه فرياد،

آراز بۇيۇ اوختاي، بوتاي -

يىشنه آتلار شىيھە چكدى اوپا - اوپا، ساراي - ساراي.

اىكى باشلى قارتال چارىن

سۇنسوز، او جاقسىز قاجارىن

شمشىرلىرى داشا چاخدى، باشا چىخدى ائلين وارىن،

گون آخىمامىش گون باتانا گون اورتادان

بىر وطنى بئولوشدولر تىن اورتادان

قاجاردئى:

يىشە هجرت قانادلاندى آيىن، گونون ھەر سحرى،
اچدى باغرىن بو ھجرتە قارابااغىن ارهنلىرى.
سفرە سىيندن قۇنىشۇسونا چۈزە كەۋەردى، اورهە كەۋەردى،
قۇللارىتىدان قۇللارىنا بىلەك وئەردى، دىرە كەۋەردى.
ايلىر اۇتىدو زامان گىلدى؛
دومان گىشتى، آمان گىلدى؛
ايىندى بعضى ارمىنى لە سۆزۈن داغىن
دېيىر، يازىن آدىمىزقا قارابااغىن.

تۇرپاگىمدا يېش شوملادىز، ائتىدېك مىن بىر كرم سىزە،
سفرە مەدە دوز - چۈزە كەۋەردىز،
غىنىم اۇلسۇن سفرەم سىزە!
جار چىكدى يېش شوم نغەملەر
رنگسىز، بۇ ياسىز رؤييادىر؛
دم تو تۇدو غۇز دوشىمان سئوھن مىن فيتنەلى سىيمفونىادىر.

مزايرىندان باش قالدىرا بابك، دېيە: - شاعرنە دن؟ -
اوغرۇنداكى جان وئەردى يىم، قان وئەردى يىم، هانى وطن؟
حزىن - حزىن مدرۇك بايام دە قورقۇد ائل داياغىم،
دئسە، هانى قاراداغىن قان قارداشى قارابااغىم؟
غىرتىمە گۇوه نەمدىم دئىم گەركە،
شهرتىمە گۇوه نەمدىم دئىم گەركە؟

قارابااغىن داغلارىندان دومان كېچىر، يامان كېچىر،
قاراباگىزىز، قاراداغىن كۇنلۇندىن ال - آمان كېچىر.
آغ سارايدان ايلها ملاشاشان، آلقىشلانان،

- اوْتاي سىنин، بوتاي منىم،
تزار دئدى:

- اوْتاي سىنин، بوتاي منىم،
هاچالاندى قارا باغاندا قارا داغىم،
پارچالاندى قارا داغدان قارا باغىم.
تۇرپاگىنندان لعل تۈكۈلۈر وطنىمىن،
دۇداغىنندان گول تۈكۈلۈر وطنىمىن.
پامبىغىنما، بوغداداسىنا، اوزومونە،
زمى لىر دە سونبوللىرىن دوزومونە
اوزاق، ياخىن قۇنۇم - قۇنشۇ باخا - باخا،
حسرت اىلە بۇيىلاندىلار بۇ وارلىغا.
ارمنى لە آخىن - آخىن،
قدرىن بىلدى قارابااغىن؛
مېتىل - يۇرغان، سىينىق كۆزە،
گىتىرىدىلر پناھ بىزە.

كىچىن عصرە قلم چىكدى ايڭىر مىنجى عصرىن سىسى،
روسىانىن گۆبه يىيندە بىر قەرمان نسللىن سىسى.
هاراى چىكدى: كۆھنە دونيا! بۇ غىفتىدىن اۇيان! - دئدى،
تاج گزدىرىن وجدانلارا طغىان - دئدى، طغىان - دئدى.
دۇن كىشىنەدى،
كورچاغلادى،
آراز خندان.

ظفر چالدى بۇ طغىانلا آذربايجان.
دار حلقةسى داشناڭ لارىن بۇغمازىندا تارىم - تارىم،
ارمنستان منم - دئدى اۆز وطنىم، اۆز اىلقارىم.

آرارات لە، کېز داغىن يالنىش قانان.-
نانكىرلارا، دار گۈزلىر بودور سۆزوم:
- شعرىم قىلىنج،
سەطىئلىرى دوزوم - دوزوم.
قاراباگىن، قاراداغىن قانادىمىدىر قانادلارى،
دۇيوشلار دەنجاتىمىدىر،
حیاتىمىدىر قانادلارى.

۱۳۶۷

وطنيم منيم

مشروطە يېتىم،
آزادىق سوزاقىيام،
كۈنىشىم، كۈندۈزۈم منيم، تېرىزىم منيم
«آذىر اوغلو»

سلام ازدلار يوردو!
سلام اي وطن!
تابىم، توانىم منيم،
وطنيم منيم.

قوينوندا اولماساما،
آيرى دوشىمده سىندىن؟
سىنيلە ياشايىان،
سىنيلە دوران،
اۋز اوغلونام من؟
ترلانام من.

بىلىرم كى مندىن گىلىتىين دەوار،
بىلىرم بۇينىمدا امە يىن دەوار.
دئىيرى سن يقىن.
گوللەر شعر يازان،
تىللەر شعر يازان اوغلۇم منيم،
بس نىچىن يادينا سالما يىر منى?
يۇخسا او جوز توتور دوغمى وطنى؟!

بودور جوابیم وطنیم منیم:

دئییرم: باشیندا اسمه سین کولک،
نه یازیم، آدینا یاراشسین آنا!
هر سطريم گونشین شاععلاری تک
او آغ ساچلارینا داراشسین آنا!
یازیم کونشین؟!
نورولوسان اوْندان؟!
دئییرم آتششن؟!
او دلوسان اوْندان؟!
یازیم کی آنالار آناسی سان سن؟!
اولوسان اوْندان.
نه یازیم وطن؟

دئییرم بیر نغمه بسته له بیم من
سیسیم پرواز لازیب مین بیر داغ آشسین
دوغرسو دونیا یا سیغمایان وطن
بو عاجز قلمه نئجه سیغیشسین؟

دئییرم گل توتم اتک لریندن،
آدیمی آدینلا تانیسین جهان.
بو آندا ایلهامیم سسله نیرکی، سن
گره ک چوخ بُوی آتیب، اوْتا چاتاسان.
وصفینی ائتمه يه آنا وطنین،
هارادان آختاریم بئله بیر گمان.

یوخ آنا، یوخ وطن، یوخ عزیز دیار
صنعت عالمیندہ بو دئییل پئش
قورخورام کلامیم اولسون ناغیلوار،
شعیرا یلهامیما توخونسون تیشم.

گول نه دیر، تئل نه دیر، کل جهانین
گوللری، تئل لری بیر تئلین اوْلماز.
باش - باشا چاتسادا بوتون گؤزه لليک،
خرزه رین، آرازین، گئی گئلۇن اوْلماز.

گولزاردا ائتمه دیم هر گوله تمکین،
سئومه ییب، بُویونا چلنگ هئرمە دیم.
حتى قوس - قزح، اوینىددى رنگىن
سین صورتىنه روا گۈرمە دیم.

شائیندە يازماغا سین ای وطن،
قلمى، ایلهامى بیر عمان گرە ک.
اوقدەر عزیزىن، او جاسان کى سن،
وصفینى ائتمە يه سليمان گرە ک.

فقط بیر بُویا وار دامالاريمدا،
عؤمروملە ياناشى دوغولموس ائكىز
او نونلا شعرىمده، اعتباريمدا
حيات يوللاريندا بُوي آتمىشىق بىز.

اۇدا اۇز قانىمىدىر، بىدە نىيمىدى كى،
اۇنداڭ گرانبها نە يېم وار، آنا!
منىم قلمىمىن جۇھرى دىر او
اۇنسوز من نە يازىم آذربايجانا؟

ايىدى سىنگىرىدە يىم، كىچىپ جانىمىدان
انقلاب اوغلو يام، او زومىدە آغدىر.
صىباخ يارالانسام آخان قانىمىدان
داستانىم آدىنا باشلانا جاقىدىر.

١٣٦٠

دورنالار گىلندە

باھار دئىيە قاطارلاندى سىمادا،
قانادلارى قايىم - قىوراق دورنالار.
اللى رىنده دؤيوش واختى بابكىن -
كۈيىنە يىيندىن قانلى بايراق، دورنالار.

شىشكىچا خىدى بولودلارىن گۈزۈندەن،
آىرى دوشدو دورنالارىم قاطاردا،
او توپ يىتىدى ياي، قىش او تىدو او گوندىن،
بىز قۇجالدىق، قۇجالمادى بو هجران.

آنا وطن او دۈوراندا، او غىمدى،
دورنالارىم هاردا قالدى، چىكىدى جار؟
كېز داغدان سوراق گىلدى بودىم،
- اوره يىمىن باشىندادىر دورنالار.

اسانەلى، سىرلى يۇللار بىزەندى،
انسان دئدى - طبىعەتە تەمكىن اول!
بس نە اوچۇن، بس نە اوچۇن اوزاندى
قاشلا گۈزۈن آراسىنىدان ياخىن يۇل؟

خدا فىرىن كۈرپۈسۈنە يۇل اىكى،
گۈر كەمىنە، باخىشىندا غم، غوبار.
بو كۈرپۈنۈن ائنى، بۇ يۈنە دىركى،
دۇنە بىلمىر وطنىنە دورنالار؟

وطن دئىه سىسلەننەدە اۇتايدا،
فرىيادلارى قولاغىمدا سىسلەنير.
گىلمەدىلر... سىسىم باتدى هارايدا،
بو بىر هجران، حىسرت دئىيل، بس نە دىر؟!

سيزايى غەمىلى بىر هجرتىن كاروانى!
گۈزۈم فالىب تۆزلى يۇللار بۇ يۈنچا.
او گونە دك تەرك ائتمەرم جەھانى
گۈزلىزە باخما يېنچا دۇيۇنچا.

كۈورەك اۇلور قلبىيم سىزى آناندا،
كىچىمە مىشىم نىسگىلىزىن دن اۇتىرى.
باخىشىلار يىم او فو قىلە قۇناندا،
سۇيىلە مىشىم دردىمىزىن نە فرقى.

سېزىدە اۇلان آنا يوردا اولفتى
چىچىكلەرن باھارىندا گۈرمۇشىم.
صېرىنیزىدە متانسى، ھەمتى
ساوالانىن وقارىندا گۈرمۇشىم.

سلطان گىندىب، سۇنوب شاھلىق روزگارى،
باھار تراوتى واردىر وطنە.
گون اۇلسۇن كى مجلس قوراق ائلۋارى،
غەملى ھېجرت دورنالارى گىلنە.

قۇناق گىلسىن بىزە شاعر سليمان،
بو شىنلىيە مجلس بىيى سئچىلسىن.
انقلابىن ساڭلىغىندا فراوان
قۇچ كىسىلسىن، تۇرى شربىتى اىچىلسىن.

١٣٥٩

سن ده بير اولدوزسان

سن ده بير اولدوزسان، بيليرم بونو،
اولدوز اولماسايدين پاريلداما زدين.
اگر اولماسايدين وطن وورغونو
شلاله لر كيمى گورولدا مازدين.

سنی سوروشورام، توتوب اليندن -
اوتابيدان بو تايا گلن قوشلارين.
سانماكى حاليندان خبر سيزم من -
دوغما وطنينه ياد اولموشلارين.

بير زامان چاتمازدى فريادي مسن،
دوغما آرازيمدان گيلئيله نرديم.
سنی گورمك اوچون هئى دونه - دونه
سنهندين باشينا چي خيب، ائنرديم.

خاقاني اويمادي شهرته، آدا،
وطنين هريئرى كومامدير - دئدى.
شيروانى اوزونه آتا سانسادا،
تبريزده آنامدير، دوغمامدير - دئدى.

تبريزده شاعره وفا قىلمادى،
اونودا شيرواندان يارالى گئوردو.
بوردادا داهىنى قانان اولمادى،
زامانى اولفتدىن آرالى گئوردو.

«حىكىمە بىللورى يە»

سن ده عصيان دئدىن كىچن دؤورانا
هجرتك سنگرده دؤلدون ياراغا.
باخدىن آزاد اولموش آذر بايجانا،
قالخدىن سمالاردا قانادلانغا.

دؤلدو گئزلرىنه هجران دەملرى،
گئز آچدىن اوزونو باكى دا گئوردون.
دالىنجا گزدى يىن آيدىن سحرى
قازاددا، قوبادا، شكى ده گئوردون.

آرازىن سولارى سئيرەلدى بير دم،
سن كىچن يوللارا پاي انداز اولدو.
سليمان رستم ده گئزلرىندە نم،
اوباسىن، چئرە يىن سىنىلە بؤلدو.

علمىن شعالارى ساچدى قلبىنى،
عئرمونلە ياناشى هر گون بۇي آتدى.
باكى او جالدى يقجا هشى گوندن گونە،
سىندن بىللور كيمى شاعر ياراتدى.

اوْ تايدان بو تايا باخ ماقدان بو گون
بوْينون بنشه تك بو كولو قالميش.
بيليرم، حسرتىن نيسكيلين بوتون-
وطن تورپاغىتدا اكىلى قالميش.

ايندى سئوينيرس، بيليرم ... آنجاق
انقلاب رنگى وار ياناقلاريندا.
يادگار كتابىن اليمده دير، باخ!
گؤزلىرىم قالىبىدیر واراقلاريندا.

«ترلان» ام، صادقىم اوز ايلقاريملا،
منيم ده سنين تك يولدادر گؤزوم.
گون گلر سنى اوز قانادلاريمدا،
تبريزه، زنجانا گتىرم اوزوم.
١٣٦٠

گۈروشوندە قالىب گۈزۈم

يۇللارىنا اليمدە شمع
رسىتم دئىيب سوپىمىشىم؛
سنين فيكرين اوْلوب پىشىم،
گۈروشوندە قالىب گۈزۈم.

منيم هجريمدە ياندىن سن،
سنين هجرينده ياندىم من؟
سئوينجىمiz آچىپ يىلكلەن،
گۈروشوندە قالىب گۈزۈم.

ارى يېرى يۇللارىن قارى،
بىزە قوناق گل سن بارى؛
يۇخدور ئۇمرۇن اعتبارى،
گۈروشوندە قالىب گۈزۈم.

سىينە چاتماير سىسىم،
سندن سۇنرا كىمىدىر كىسىم؟
قا باغىندا قورىيان كىسىم،
گۈروشوندە قالىب گۈزۈم.

شعيرلىرىن سطير - سطير
گۈنلۈمۈزە ساچىر عظير.
«بالاش» دان دا خبر گتىر،
گۈروشوندە قالىب گۈزۈم.

الدە قلم سىنگىرىدە يىم،
دۇيىوشىلدە، ظىفردە يىم؛
گئچە كىچىپ، سحردە يىم،
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

تېرىز يۇلۇ چنار - چنار،
سەن گلەمە سەن قلبىم سىنار؛
سەlimانى ئىللەر قينار،
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

دەدىم دردە چارە تاپىم
شەلە ساچىدى انقلابىم؛
ايىندى گولور سۆز رويا بىم
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

گۈزە يېرم «خوي» داسنى،
ياسدا دئىيل تۇيدا سىنى؛
گلن باهار، يايда سىنى،
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

ايىستە يېرسىن بويازدا گل،
دردىنى قۇى آرازدا گل،
صاف گئچە دە، آيازدا گل،
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

گل تېرىزە، باخ قانلارا،
شاھا قارشى عصىانلارا؛
«تۇى توتموشام» سلطانلارا،
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

ظولمت گئىپ، دان سئوكولور،
شلالە تك نور تؤكولور،
دوشمانىن بىنلى بوكولور،
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

شعر اوزاندى، گل اينجىمە!
فرح گلېپ سۆز گنجىمە؛
گل شريك اول سئوينجىمە؛
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

يۇرسا اگر يۇللاز سىنى
قوجاقلاييار قوللارسىنى؛
ترلان دائىم آنارسنى،
گۇرۇشوندە قالىب گۈزۈم.

قارداشيم

«جاواد جاودلى يا»

كۈنۈل سىسىدە، گۆزۈم يۈلە انتظار،
ياخشى چاتدىن سىن امدادا قارداشىم!
قارداشلىغىن اولقىتىندىن دۇغان سىس،
ايىندى بىلدىم گىتمىز بادا، قارداشىم!

ترلان اوْلوب ترلانلارا قوشۇلسام،
دەنسىزلىرە دەن گىتىرەن قوش اوْلسام،
بىر گون سىنه من باكى دا توش اوْلسام،
آرزو قالماز گئن دونيادا قارداشىم!

سن ترلانا بايراق كىمىمى اس! - دئدىن،
اوْز لطفونو اشعارىما بىسلە دين.
قىلىنلە قلمىمىسى سىسلە دين،
متىدارام سىز جاوادا، قارداشىم!

يئە ئىنمە! گؤىيدە شىغى! - دئدىن سىن؛
باخ سەندە، دماوندە هەرائىركەن،
اوردا منى شىغىياندا گۈررسىن،
يانىلىماز سان اوْ سئودادا، قارداشىم!

«بالاش» دئىيب چاغىر ماقدان اوْزولدوم،
حئيرانچىلىق الله يىيندە سوزولدوم،
من دئمىرم اوْ مىدىمدىن اوْزولدوم،
البت بىزى سالار يادا قارداشىم

«انسان اوْمان يېردىن كوسىر»، مىثل وار،
دۇستدان گلن كلاملاردا عىسل وار،
نغمە دۇلو دۇذاقلاردا غزل وار،
اوْ دور گىلدىم من فريادا قارداشىم!

ازل گوندىن اوْزوم آغدىر، باشىم دىك،
تاج يېرىنە وطننە گول اكمىشىك،
ساغلىغىينا ياندىرىمىشام اوْزىلىك،
گۆز دە يىمە سىن بو دىشادا قارداشىم!

انقلابىم نفس چكىر درىيندىن،
سەھو ائىندىن بىر توک قۇپۇر پېرىنىدىن،
گاھ يىخىلىر، گاھ دا دوروپ يېرىنىدىن
نۇرە چكىر بو دعوادا قارداشىم!

باخ جهانا! بئش قولو وار دونيائىن،
هارابا خسان اۋز ائوی دىر ترلانىن،
زۇارىيام داردا قالان انسانىن،
باش آيمەرم ھېچ جلاّدا قارداشىم!
١٣٦١

سن نغمه سن

بیر گول اکدیم، همدم اوْلدو خارمنه،
ترلان اوْلدوم، مئیدان دئىدی سارمنه؛
تئز گتیرین بير اوْيناقلى تارمنه!
ديله گلسین كامانچايلا، تار بوگون،
قۇناق گلیب بو مجلسیسە يار، بوگون.

هابیل دۇستوم! من دئىيرەم سىن يقىن
سووقات آپار تۇرپا غىندان اوْلکە مىن،
سپ، اليىلە تورىيە سىنه رىستمىن،
سوئىلە، اوْيان، قالخ آياغا سليمان!
سن نگران اوْلما داها آرازدان!

١٣٧١

عؤمور كۈرپو ... بىنؤورەسى وطندىر،
انسان گلیب بو كۈرپىدن اوْتندىر؛
من بىلمىرم اوْللرىن نە دىن دىر!
ناله قۇپور تۇخوناندا تىل لرە،
وجده گلىر حئيرتىندىن داغ، درە.

سن ماھنى سان، سن نغمه سن؛ آوازىن -
قوى جالانسىن نغمه سىنه آرازىن.
نيازىمىدىر قلبىنده كى نيازىن،
سن سازىنلا، من شعرىمە يئنە بىز،
سىنه مىزىدە بير دؤيونسون قلبىمىز.

«هر بير گولون اوْز عطرى وار» مثل دىر،
هر گۈزە لە گۈزەل دئىمك گۈزە لدىر.
باغىم، باغچام، يئريم، كۈيوم خزەلدىر،
چال قارداشىم! غم داغىلىسىن، چال يئنە!
وجده گلسىن بو مجلسىدە حال يئنە.

نبى خزرى تهراندا

قوش اولوب قۇندوغۇم بوداغا قۇندۇن
دئدىم: آرزو لارين عصرى گلىبىدىر.
قلبىمده سئزلا يان تئله توخوندۇن
جارچىكدىم: آى ائللر خزرى گلىبىدىر.

ساندىم بى سئحيرلى گلىشىنلە سن-
دىدارى دردىمە درمان يازىپسان.
عطرىنى دويسامدا بىلمە ديم نە دن
قۇندوغۇن كىمىدە پرواز لانىپسان.

گلىشىن ماراقلى، گئىشىن كدر،
گۈرۈش نىتىلە ووردو قلبىمیز.
سن گىلدىن سئوينجه دۇلدو گۈنوللر
سن گئىتىدەن يئنە دە گۈرۈشمە دن بىز.

اولدو زلار انسانا باش آيدى بىر - بىر،
دونيامىز ارىيىب يوماغا دئندۇ.
اوتايىن، بوتا يىن سىررى نە دندىر-
ال چاتماز، قوش قۇنمماز بىر داغا دئندۇ.

«نبى خزرى»

ايندى من قالميشام، قوندوغۇن بوداغ،
بىر دە سئحيرلىنىمىش بى توزلۇ يوللار
هاچان طالعيمىز عرشە قالخاراڭ
اولا جاق نغمەلى، آوازلى يوللار؟

باخىرام قوندوغۇن بوداغا هردىن
هاردا سا؟ تله سىك اوچدون بىس نىيە؟
دئەردىم يىئل اولوب قۇووشارام من
خزرىن كۈكسۈندەن قوپان خزرى يە.

دايا غىن ائل اولدۇ، اينامىن وطن،
آغ گول چلنگى وار ئىنده مىن - مىن.
گۈرۈشىز گلىشى باغىشىلارام من،
جالانسا سىسىمە سىسى خزرى نىن.

سنى گۈرمه مىشىم ...

بىلرم چۈخ داندىر حكيمىن، ايندى
اوغلۇندا، قىزىن دا اوزون تك طبيب.
بو صنعت ناموسون اوز شرفىندى،
سنىن تك دونيا يابىر لغمان گلىپ.

آغ ساچىن زىنتدىر... چىكدى يىن تلاش
چىراقدىر عۆمۇرونون قافىلە سىيندە.
او كىمىدىر سنىن تك، دونيادا قارداش
دۇرد حكيم ياشا يابىلە سىيندە.

قاركىمى آغاران باشىندا هەرتىل
ثىمرلى بىر عۆمۇرون تراھىسى دىر.
حكيم اللى يىنلە نور ساچاندا، بىل
حيات چىشمەسى نىن ايفادەسى دىر.

دونيادان آغ ساچلى چۈخ انسان كۈچوب،
گونلرىن اوزونه ياشا يىب آنچاق.
سن گولزار ايچىندىن ياسمن سىچىب
عطرىنى ائل دويوب اوزوندن قاباق.

آغىر درد خستەنى داردا قۇياندا،
اولوم اوز خنجرىن قىينىدان چىكىر.
سنىن نقسى نىن سىسىن دوياندا،
«اولوم» دان يېرىنى گونش تك سۈكىر

سنى گۈرمه مىشىم قىرخ بىش ايل تمام،
دېيىرلىر: آغارىب باشىن قاركىمى.
گنجىلىك دۇورانىمىز هەدە آرام -
اوتور خىالىمدان خىاللار كىمى.

بىر عصرىن يارىسى - پايىز، قىش، باهار
گىشىلەر يېرىنى وئىر گوندوزە.
زامان كى، زؤھەر يە اوزانان يۇللاز
ارضىن يۇللازىندا ياخىندىر بىزە.

عهدىم وار، كويوندا قالىبىدىر گۈزۈم،
عۆمۈرمۇم چۈخ دا آجى باخماسىن منه.
نۇحدان عۆمۈر آلام، اىوبىدان دۈزۈم،
قوى اولوم قىقا جى باخماسىن منه.

سن هله اوْن دوردە چاتىما مىش ياشىن
مكتىبى تفريىحدىن اوستۇن سانىردىن.
هر گون بۇي آتدىقجا كامالىن، هوشۇن
علمىن ذىرسىنە قانادلانىردىن.

سین خیالىنلا اوچورام بعضاً
قىرخ بىش ايل قاباقكى او دئورانلارا.
ايندىدە قارداشىم دئىيرم كى، من
سەن ھمان اوغلانسان ساچلارين قارا.

يازىرسان: آغارىب گۈردىوم ساچلار؟
يۇخ، منه ھلدە قارا ساچلى سان.
آخى سۇيىلە منه نە تقسىرىم وار
سەنە حسرت قۇيوب منى بو دئوران.

حىسىد آپارىرام اوزاندىقجا ياش،
سەنین ساچلارى نىن دم- آغ رىنگىنه.
منىم تاس باشىمدا آغارايدى كاش
اوچ جوت بىر تك تىلدن باش اولماز منه.

بو شعرىمە سەنە آچدىم قلبىمى،
اينان، گۈرمە يىنجه سنى، گولمەرم.
قارا تىل لرىنى گۈردىوم كىمى،
آغ ساچلى واختىنى گۈرسىم، اولمەرم.
١٣٦١

اولمز نغمه كار

«خالت شاعرى رسول رضاين اولومونه»
ھله «وورغۇن»، «راحىم» غمى سىلىينىمە مىش اوره كىن
«رسول رضا» ماتمىينىدە سىزى يىلدايير اوره يىم.
حياتدان مى گىلئىلە نىم، يۇخسا عارسىز فلકىن؟
يادا عۆمۇر كاروانىندا، گوناھى يۇخ فله يىن؟

بىر دورنادا جدا الانىب، آيرى دوشدو قاطارдан،
قاطار اوچور... آرزۇلارين قوجاغىندا اوميدوار.
بىر دورناكى پىامىندا نغەمە دئىيە باھارдан
قانادىنин اوستوندە يۇخ آلتىندا دىير اولدوزلار.

ايلىر بۇيۇ حسرتىنده گۈزۈم چىكىدى انتظار،
نغەمە دئىيەن دۇداغىنى دئىيم بلکە گۈرۈم من.
دئىيم، صباحاً اوز اليمە فرصنىت وئرسە روزگار
اونون شعير دوهاسىنин چىلنگىنى ھۈرۈم من

اوز انسانىن ايلها مىندا جىلۇر لىنى شعريمىز،
ھر كىلمەسى قارتال كىمى نە مىز بىلدى، نە سرحد.
صباحاً كامال دونيا سىندا ياشاسادا عصرىمىز
سۇلان دئىيل رسول رضا شعرينىدە كى تراوت.

اوز شادلىغىن مىليونلارا باغيشلادى پاي كىمى،
غم يو كونو «فضولى» تك اوزونونكى ساندى اوز.
ظفر گونو نغەمە دئىيە، هاراي سالدى چاي كىمى،
غىلى گوندە وطن دئىيە، ائىل دردىنە ياندى اوز.

سليمان ديرى دير

قارا گئيميش يىنئه، شعرىم، قلمىم؛
 قارا گئيميش باشىم اوستوندن آسىلەميش علمىم؛
 قارا گئيميش او تاييم، ھم بوتاييم؛
 بۇغولوب، چىخىمىرى اىچىمىدىن ھارايم.
 ھانى در دىملە يانان سازلى سليمانىم ھانى؟
 قلبى هجران داشىيان نازلى سليمانىم ھانى?
 آغلا ئى غەلى آراز!
 گۈزلى نەلى آراز!
 ساحىلىنىن بوتايما سۆز قوشاجاقدىر داها كىم؟
 قىبىمى اۇخشاياجاقدىر داها كىم?
 يۇخ، آراز، باغچامىزىن باغانى يومموش گۈزونو.
 يىنە ماتم بوروموش شعريمىزىن گوندو زونو
 ھە سحر سونگويە بىنzer قلمىن،
 با تىرىپ قانىنا يكىر قلمىن،
 باشىم اوستوندە با خىب قامچى لارا،
 گۈز ياشىمدان الەن دامجىلارا.
 منى قارداش چاغىراركى ياخىن اولدون منە سەن؛
 ياخىن اولدون اولومونلە منه منىن يىنە سەن.
 گورسىن دالغانىب قۇندۇ قوزئى دن گونشى يە.
 سانكى ظولمتىن آخىب آرخامى وئردىم گونشى يە.
 دؤشەنېب تېرىزىمەن گۈزلى يۇللاarda قالىب،
 يۇل چىكىن گۈزلىنىن اىزلى يۇللاarda قالىب.

آه چىكەرك طالعيمە بۇيلاندىقجا او تايىدا
 من بۇ تاييا حىسرت ايلە با خىد يغىنى گۇرور دوم.
 حتى او نون چۈخ سئودىبىي «بىز ونا» دا، «ساراى» دا
 قلمىنин دفتر او سته آخىد يغىنى گۇرور دوم.

اواز چاتماز او ز عشقىنин ذىرىوه سىنەدە دايىندى،
 دۇشوندە كى نىشانلارى او نا فخر، شان او لەدۇ.
 «خالق شاعرى» بۇ يۈرك آدىن پىللە سىنەدە دايىندى،
 او نون دفنى اولوم دئىيل، او ز يئنى دن دوغولۇدۇ.

قوجاجىندا ياشاسادا آزاد، خوشىخت بىر ائلىن
 گۈزون تىكىدى آسيادا مەحرۇملارين گۈزونه.
 ڈيىشىمە دى آفرىقادا زىنجى لەرين ھەر تىلىن
 لىندىنە كى آل ياناقلى گۈزە للەرين يوزونه.

رسول آتان ھە آدىمدان قىغىل جىملا رقۇپاندا
 دئىدى: منم آدىلى - سانلى شىن دىيارىن عسگرى.
 بىر انسانىن عۇمرۇ قىدەر قلم چالدى ھە آندا،
 آنا يوردون شرفى تك او جا تو تدو سىنگرى.

شاعر دۇستلار! وطنىمە شاھلار دوشىدو آتىندا،
 يئنە عصييان آتشىندا يانىر تېرىز، او رەمبييە.
 بىر دستە گول بوتايدا كى شاعرلەرين آدىندا
 رسول رضا تېرى سىز ئايىلە يىن ھەدىيە!
 ۱۳۶۰

دئىهرم باشقابىر عالمدى بو گون.
 تېرىزىن توربىتىنى باغرينما باس،
 «شەرىارىن خاکىنى آغرينما باس!»
 يېرىن اوستۇنده وصال نامىنه سن،
 يېتىشە بىلەمدىن اۋىز كامىنه سن.
 تۇرپاق آتىندا يېتىش بختىنەن احکامىنه سن.
 اولو، اى شەرىمىزىن وورغۇنو، اى بۇيلىو چنار!
 شكىلى، خۇيلىو چنار!
 ابدى گۈيلەرن اولدۇزلارى تك،
 كىيم دئىر بىرداها رىستم كىيمى رىستم گله جك.
 بىلەم تېرىزىمە بىرداها دوشىز گزارىن،
 يوردو مون آقىشىنى باغرينما باسمىش مزارىن.
 اى كۈنول، سانما بىلە!
 كۈورەلېب يانما بىلە!
 دئمە سلطان ادب سوسدو!
 سليمان دىرى دىر.

اركىمىن، تېرىزىمىن دۇستو سليمان دىرى دىر.

1369

شعرىنин آتشى شكلىنده يانان،
 شەرىندىن اوپيانان.
 سارى تىللرلە بوروندوم گىچەلر،
 ايسىنېب، شعرىنин آردىنچا سوروندوم گىچەلر.
 اوپيان آى جىجەلرین نز بالاسى!
 قلمى قارتالا بىزەر بالاسى!
 بۇينو چىكىننە باخان ساحىلە آغ بىرچىك آنام،
 سىسلەنير آه اىلە آغ بىرچىك آنام:
 - هارداسان، هاردا - دئىير.
 - قالمىشام داردا - دئىير.
 بو چاغىمدا سەنە ئولمك ياراشىر؟
 يۇخ، اوپيان! گول اى اوغۇل! گول، سەنە گولمك ياراشىر.
 سۇن چاغىن، سۇن نفسىن آخدى اوتايدان بو تايىا،
 زىل سىسىن دالغانىب دۇلدۇ سارايدان سارايا:
 «منە درد اوْلدو - دئىدين، اوْلمادى بختىم منە يار،
 اللرىم تېرىزىمەن توتمادى كۆكسوندە قرار،
 دورمادىم شەرىيارىملا اوْز - اوْزە.
 سالىمادىم قوللارىمى بۇينونا من،
 گول آچىب گولمەدى باغچامدا چمن.»
 ائشىت اى دردىلى سليمان، نىڭران ياتما اينان!
 دە يېشىر كۈينە يىنى آددىمەن آتدىقچا زامان.
 گون گلر بىر گون آراز،
 يان قۇيار بۇرگون آراز.
 داغىلان تىللرinen شانە چىك سورگون آراز.
 قۇشولار دورنالارين گورسسى كاروان سىسىنە،
 خزەرىن نغىمە سىينە.
 گلەرم قېرىنин اوستۇنده اوْ گون،

تونج هيكل

«گنجعلى صباحى يىن خاطره سىءە»

داغلار اوچا، يۈللار اووزون، كاروان گئدير

قىزمار گونش گۆى سمتىنە عريان گئدير.

آغ سؤيودلار فيكەر دالمىش يۈل قيراغى اوتاي - بوتاي،

طبعىت لال، آسمان لال، كاروانداكى سىسىن ساواى.

كاروان گئدير، اوزاقلاردا ساچىن يۈلور، قىلىنج داغى،

كاروان گئدير آغ شلمەلى تاجىن يۈلور قىلىنج داغى.

هر گون اونا حىثيران - حىثيران باخان گۈزلەر دوشوب يادا،

آمما بوگون اوز ياوروسو گنجعلى دن اولور جدا.

باشىنداكى آغ شلمەسى،

دۇداغىندا، واي، كلمەسى.

ياما جىلاردا قوزولارين حزىن - حزىن مەلشمەسى.

آتىب شىنىك داشىن بوگون -

«مىاب» كىنى.

قىلىنج داغى چالىر وداع مارشىن بوگون.

گۈزلىرىنه قەھر دۇلدو قىلىنج داغىن،

سۈزلىرىنه كدر قۇندو قىلىنج داغىن.

دئدى: داغام، آدىم قىلىنج، اوزوم قىلىنج،

سۈزوم قىلىنج، اىزيم قىلىنج، كۈزۈم قىلىنج.

سنسە تو تغۇن فصالاردا اۇتن بىر قوش،

دۇغما يورددان، يو واسىندان ايتىن بىر قوش.

اي دىدەرگىن طالعىندان كوسكۇن چوجوق!

خزان وورموش، قىلىشان - شان مىسىكىن چوجوق!

قىلىنجىمى وئردىم سە،

باس باغرىنا دئنه - دئنه!

قىلىنجىسىزدا من بىر داغام،

اوز داغلىغىم بىسىر منه.

قىلىنج اولسا قورج بابكىن رنگىن كمان قىلىنجىدىر.

قلم اولسانسىمى نىن داغ اۇيندان قىلىنجىدىر.

كاروان گئدير، حىثيران گئدير سنله گئدير هر بىر آنىم،

قوى جالانسىن بىر - بىرىنە سىنىن قانىن، منىم قانىم.

* * *

سن ائليمىدە تارىخلەشن، مدرىكىلەشن صباحى سان،

دونه نىمىن، بو گونومون، صباحىمەن صباحى سان.

يۇخوشلاردا داغلار آشان، قايداردا قارتاللاشان

اىل دەدە مىز قورقۇدكىمى، اولولاشان. كماللاشان -

صباحى سان، گنجعلى سان.

حالقىمىزىن قلم تو تان گنج إلى سان.

درىالاردا قوش تك سوزن آغ يىلتكىن،

توفانلاردا دۇداق بوزن آغ يىلتكىن

آلنى آچىق بىر ملتىن وقارىدىر.

تۇرپاقداكى انسان آدىلى اولدوزلارين مدارىدىر.

ايمىدەكى بو يۇندوغوم مرمرە باخ!

قلمىمە داش مرمرى من چاپاراق -

ايىكىنجى بىر گنج صباحى خلق ائتمىش،

شىطانلارين اوقاتىنى تلخ ائتمىش.

قوى او جالسىن بو شعرىمە زامان - زامان تونج هيكلين،

خزان قۇپسا نە قارگۇرسون، نە بىر توفان تونج هيكلين.

بزەك وئرمەن ئىكىلەنەر كىن باشىن.

زىنت اۇلسون تېرىزىمە هر باخىشىن.

اوردان باخسان علمدارا، مىننەسەن

دوشسون يادا او شاقليغين، مياب كندىن گۈرنده سن.
مياب كندى، مياب كندى! اۋۇن دقتله باخ!
حسونوندە كى عمل لرە نور سېپىلىرى ساچاق - ساچاق.
مياب كندى! مياب كندى! انه دندىر تورپاغىن سنىن?
بىر اولكەننىن.

فخری اولوب ایستاده ییں بیرون
نر کیشی لر دونیا میزا اصیل گلر، اصیل گئده ر،
دؤوران دؤنر، زامان کئچر، نسیل گلر، نسیل گئده ر.

میاب کندی علمدار دان ارکه با خار،
گونشی با خار، قوزشی با خار، اول لکه با خار.
با ک ا ش نا ک او بی بلانان صبا

دئیه: ارکین باسینداتی او جویا،
دونه نیمیں، بو گونومون، صاباحی مین، صاباحی دیر.
در ددن قاشم، حاتیلمايان،

در دل فاسی پیشی می گردید

کیمیا اولوپ کیمیا کر
مغورو باخان صباحی

تونج هئیکلی دوم - دوز دوران،
ارکین باشین نور لاندیران،

قلمى له وطنيمىن اوجاچاغىنى
تونقال ياخان صباحى دير.

دره لردہ آلالہ تک،
دیلیمیزین تھلرینہ قو جا۔ قو جا، اتک۔ اتک
جیچک تاخان صباحی دیر

چینار و توفان

شاهه قالخیب دئیوشدە دیر توفان چینارلا
یاریشدادر خئیر شرله، دوران چینارلا.

شیمشک شاخدى شاخه لندى هشى ساچاق - ساچاق،
خان چینارین پیکریندن قوپدو بير بوداق.

یارپاقلارى طالعىندن آسىلى قالدى،
عئمرو كۈنۈل دفترىنده يازىلى قالدى.

قانلى بوداق هاراي چكىر، یارپاقلار حزىن،
ياسلى چینار اۆز باغرىنا باسيب كورىھى سين.
توفان گولدو صفلر يىخان سركرده لر تك،

دئى: "منم، آديم توفان، قاناديم كولك
ایندى سؤيلە نه حالداسان، دانىش اى چینار
بىر اسىملە بوداغىنى ائتىيم تار - مار

هاردا قالدى منه ميدان دئين گونلىرىن؟"

"قوزغۇن كىمى جولانگاهىن آسماندى بىل،
يونخا چىخىپ ال - اياغىن يىرە بند اولا.
قانادينا گوونسىنده، بو مومكۇن دئىيل -
 DAG نسلى چینارلارا خداوند اولا.

من چینارام يارىم تۈزىاق، وارىم دا تۈزىاق،
شر گۈزۈنە سانجىلان دا ياشىل دوتۇمدور.
بىلە توفان، بىلە شیمشک، بىلە اوپۇنچاق -
چۈخ گۈرمۇشىم، نه اوللىم، نه ده سۇنۇمدور."

اوزانان يوللار

باخدىن اوزانان يوللارا،
گىتمە - دىندىم!
گىتدىن.
 يولوموز هاچالاندى،
نه قارا گىتىدىم، نه دە قىرمىزى.
دۇشىرده شلالە لر شاققىلىتىسى:
تۈزپاقدا سارىليق آزارى:
نۇودانلاردا بوز سالخىمى،
اوتوب كىچدى پىرده - پىرده.

سىنى آدىم،
اوزانىب گلن يوللاردان
گىلمە - دىندىم!
گىلدىن.
آه، دۇغروسو خىيرانام
بو گىتىشە، بو گلىشە.
آمما اينانميرام
بىر داها اللرىم
اللىرىنە اىلىشە.

ياشار

«نوم ياشارا»

دۇغۇلدۇغۇن گونلە گىلدىن اوز - اوزه،
دۇلۇدون اوچ ياشىينا ياشارىم منىم!
نفسىن گوللىرىن عطرىيندن تازا،
باھارىن رنگىنە اوخشارىم منىم!

ھەلە تر قۇنچاسان، فەھىم جۈشور،
قارانى بىاضىدان آيیراندا سن.
او كىچىك قلبىنە قلىبىم قۇروشۇر
درىنى دايازدان آيیراندا سن.

كۈنلۈم تك بىر يېرده تو تمورسان قرار،
دونيانىن شىرىندىن خېرسىز بالا.
بعضاً خىالىندا اولوب شەھسوار،
چاپىرسان آتىنى ائۋودە دۈردىلا.

سن وطن اوغلو سان ياشارىم اصىل،
عۆمۇرونون ايلكىنەدە اولسىزدا ايندى.
قوش اولوب گۈيلىرە اوچالىساندا بىل
وطنин طالعى اوز طالعىنىدى.

گاه يانىر، گاه گولور گۆزلىرىنده نور،
گئچەلر اولدو زىلار ساير يشان كىمى.
بعضاً دە كوشۇرسن، آجىغىن تو تور،
باخىشىن آچىلىر بارىشان كىمى.

گولوشون شلالە، گلىشىن باھار،
بىر عۆمۇرن نىشەسى گولور گۆزۈندەن.
سەن دوشۇندو كەنگە گۇرۇرم ياشار،
بابكىن گۆزلىرى باخىر گۆزۈندەن.

ياشارسان، آدىنا ياراشىر بو آد،
نۇمتىر ھر آنى، دەمى دونيانىن.
ياشارسان سەن بو گون ھر غەمدەن آزاد،
صاباح چىگىنەدە دىر غەمى دونيانىن.

گون گلر اوچالىپ دۇلارسان بۇيا،
سايارسان آيىلارى، ايلىلرى بىر - بىر.
اوچار گۆزلىرىنندەن بو گون كورؤيا،
بىلرسن عۆمۇندا خەئىر - شەنەدەر.

گون گلر بۇي آتىب بىلرسن يقىن،
او خوشان بو شعرى سطىر - سطىر سەن.
شەرىمەن عطرييە گولرسن يقىن
منىم ايلقارىما ايمان گتىرسن.

راديونون فيت سىسى دۇنور فريادا،
هاوا هجومونون رمزى دير بوسى.
سەنин اوچ باهارىن، قىشىن اولسادا،
قۇرخودان كۈكسۈنە بۇغولور نفس.

هر تۇپۇن سىنىدەن اۇخونور غەمىن،
باخىرسان گۈيلىرە سەن خەنەرەن - خەنەرەن.
سەن ياشدا كۈرپەلر دونيادا مىن - مىن
گئچ گلىب، تەز گىئىر غەملى دونيادان.

فارس دىلىن طوطى تك دئىيب گولنە
بوداگدان بوداغا قۇنورسان گولوم!
بس نىچىن اۆز آنا دىلىن گىنە
دىلىن تۇپۇق وورور، دۇنورسان گولوم!

آدىن چكىلىنە، بوشوخ كلمەدە
آخان شلالەنин حوسنۇ وار يقىن.
سانكى ترانەدیر اوچور نغەمەدە،
باخ، بودىل اۆز آنا دىلىنىدىرىن سەنин.

١٣٦٦

خەنەرەن - دعا

«شاعر مظفر سعید و شاعر گۇنش ميانالى ئىن تۇنۇ منابىتىھە»

شەمشىك چاخدى قافلاتنى دان مرنىدە،
گەلين گىلدى گۇنش سىزە، آى سىزە.
عۇمرۇ تىل - تىل بوداغىنidan درەندە،
تازىرى وئرسىن يىددى اثولاد پاي سىزە.

وورغۇن وئرين، بابك وئرين بويوردا،
نور ساچماغا شەمشىك وئرين بويوردا،
روزگار وئرين، كولك وئرين بويوردا،
دەدەم قورقۇد وئرسىن حق ساي سىزە.

ساقى الده مئى گىزدىرىه گۈزەلدىر،
ھەرنىلىكىن بىر خاطىرە گۈزەلدىر،
اۇغلان شاعر، قىز شاعرە، گۈزەلدىر،
كىمىدىر اولا بۇ وصلتىدە تاي سىزە.

تۇن گونودور مئىلى سالىپ گول گولە،
باھار گولە، باچقا گولە، گول گولە،
آل قلمى دوشمان باغرىن سونگولە،
بىر دۇست كىمى مندە وئريم ھاي سىزە.

شنليكلىرىن شنلىكىدىر بوشنلىك،
بى اويناسىن، مئيدان آچيق، دوزهنىك.
قىز باشينا دۇلاندىرىن اوزهرلىك،
يوبانسازدا، چوخ ياراشير تۇي سىزە.

ايکى كؤنول، ايکى شاعرسىز آنچاق،
يانار قالسىن ياندېرىدىقىز بواجاق.
گلىن گلىسىن ائل سا ياغى او تانچاق،
الدە توتسون شربت بىزە، چاي سىزە.

صنعتىمىز او فو قىلدە نە دنسە
بىر گەچەلىك هلال آى تك گۈروننسە؟
قلم ساكن، ايلهام ياسا بورونسە،
ترلان دئىر واي قلمە، واي سىزە.

١٣٦٦

اولدوزلار باتاندا
«وطنيمىزدە باش وئەن زىزە فاجعە سىنە»

كىچىك داخما... آنا اوپياق... گئجه يارى،
ساغ يانىندا اورە يى نىن اولدوزلارى.
اكبر ياتىب، اصغر ياتىب، حميد ياتىب،
قوجاجىندا سۇن بشىكى ناهىيد ياتىب.
گئجه يارى شىرىن يو خو گرېب سىنە،
حزىن - حزىن لاي - لاي دئىر كۈرپە سىنە:
لاي - لاي دئىيم ياتاسان،
قىزىل گولە باتاسان،
قىزىل گول بو داغ اولسون،
كۈلگە سىننە ياتاسان.
بو دم آچدى گۆزلىرىنى اوپياندى شر،
زنجانىمى، گىلانىمى دۇلاندى شر.
يىش اوپينادى، داغ اوپينادى اۋىز يېرىندىن،
نانله قۇپىدۇ اولدوزلارين محورىندىن.
دۇلاندىقجا شەھەر - شەھەر اوغولتولار.
دونن يانان اوچاقلارين يېرىندە باخ،
قارا تۇرپاق قالانمىشدىر قالاق - قالاق.
دالغا - دالغا ائللرىمە يايىلدى سىن،
آه، اى قارداش طاعون گلىپ دورما، تلس!
قارا گئىب خزەرىمین لېلرى،
زنجانىمین درەلرى، تېلرى.

قان بىر اولسا اوره ك ياتار،
دامجىلاردان سئىل يارانار.
آخا - آخا سئىل دئندو ارنلىرىم،
دوزنلرده سئىل دئندو ارنلىرىم.
يېتىملرىن گۆزلىرىنده گۆزۈن گۇردو،
اوره يىنده ياراسى نىن گۆزۈن گۇردو.
چۈرەيىنى تىن يارىدان بؤلە - بؤلە،
اوره يىنى تىن يارىدان بؤلە - بؤلە.
دئىدى: قارداش سىنىن ياران، منىم يارام،
ھر دردىنى لەمان اولوب ساگالدارام.
گىلدىم - دئىدى امدادىنا بىن الملل،
قوپىمارام كى، افكارينا گالسىن خىل.
چىراق اولدو «كاروان يۇلۇ» كاروانلارا،
آلقيش اولسون كاروان چىكىن انسانلارا.
آ بشارۇنلۇ، ناخجوانلى قان قارداشىم!
بو ماتىمە آچدى قلبىن جان قارداشىم!
قادان منه، دردىن منه، گىلدىم - دئىدى،
بىردىر سىنىن دردىن، منىم دردىم - دئىدى.
يىئىھ كاروان قاطارلاندى دئونە - دئونە،
ملەم قۇيدۇ قۇور ائىلەين گۆز اوستونە.
درىن حزنه بورونسکىدە بىر گوندە بىز،
تو كىنمىزدىر اوره ك دۇلۇ مەنتىمىز.

١٣٦٩

انقلاب

بۇ ئەللىرىن قدرتىندىن دۇغۇلدو
توفانلارىن كولە يىنده انقلاب.
يۇزمىن شەھىد قان گۈلۈنده بۇغۇلدو
حسرت ايلە اوره يىنده انقلاب.

شەھىد دئىرىر: چىكىنمه دىيم قانىمدان،
اوف دئىمە دىيم، گولله كىچىدى جانىمدان؛
آمما ايندى دوشман اۋتور يانىمدان،
قالىب شاھلار كله يىنده انقلاب.

انقلابى بىز آلمىشىق چۈخ باها،
باش آيمە يك ھر سلطانا، ھر شاھا؛
كىچىن گونلر قايىتماسىن بىر داها،
آنا يوردون آتە يىنده انقلاب.

آنەم سە... بۇ داغلارا چىن دوشىر،
مبازىلر بىر - بىرىندىن گىئن دوشىر،
جاوان ايكن ساچىلايانا دن دوشىر
بىر وحدتىن آله يىنده انقلاب.

ائىللر گلىن! انقلابى درك ائدەك،
آيرىلىقى، دار گۈزلى يو ترك ائدەك!
دوشمان گلن قاپىلارى بىركىدەك
بۇغولماسىن بله يىيندە انقلاب.

قوى سىيمىز دونيالارى دۆلانسىن،
الرىمىزىڭ اوستونه قالانسىن؛
ماھنى كىمى اوره كىلە جالانسىن
خان چۈبانىن توھ يىيندە انقلاب.

ترلان اوچان فضالاردا سار اولماز،
غم اولماسا، سئوينج بىزە يار اولماز،
آذرىلر ھاي وئرمەسە كار اولماز،
آنادون آتە يىيندە انقلاب.

١٣٦٠

تەھانىن اولدوزلارى
گۈئىئەجە آسماندا
جىلوهەنیر گلىن تك
تەھانىن اولدوزلارى.

ھر اولدوزدان رنگ بەرنگ
نور تۈكۈلۈر اوزومە،
گۈز تىكىلىر گۈزومە.
ھر بىرىسى بىر اينجى،
ايلها مىمەن سئوينجى،
تەھانىن اولدوزلارى.

طاغوت زامانىندا من
بىثلە پارلاق گۈرمەدىم
تەھانىن اولدوزلارىن.
سۇنسوز المدن ساواى
باشقاسا ياق گۈرمەدىم
تەھانىن اولدوزلارىن.
ايندى نەدىن دىر بىثلە
آسماندا تۈرى - دويون،
گۈز وورولار اركۈيون
تەھانىن اولدوزلارى!

بىر زامان قمرخانىم
بولودلاردا چادرا تك
بورونىرى ياشماغا.
دئىيەردىم مندىن كوسوب،

حاضرير دئيل منيمچون
اوره بىنى آچماغا.
ايندى گؤز وورور منه،
آچيب اؤز سينه سينى
دئير قورباندىر سنه.
گؤزوم قالىب سىادا،
گولور عشقىن ايلقارى.
آسماندان نور تؤكور
تهرانين اولدوزلارى.

دان اولدوزون اوپاشدان
قاش-قاباقلى گۈرردىم،
گاهدا چىكىرىم نازىن.
اوپون تۈزلو، غبارلى
تئللرىنى ھئرردىم.
ايندى تېسىم دۇلۇ
دۇداغىندان بال دامير،
ھئروكلى شلالە،
سانكى يېتىپ وصالە
تهرانين اولدوزلارى.

سسلەدىم دان اولدوزون
دئىيم: گل آچ بو سىررى
اي سحرىن جارچىسى!
هاردا قالدى دوننگى
غىلى باخىشلارىندان-
دوغان دردىن آجىسى?

يۇخسا آنامىز گونش
نسا آنامىز گۈز تازا بير اولدوز دۇغوب؟
بىر اولدوز دۇغى بلکە دە بوندان سارى
دە بوندان سارى جىليلە نىزىر ھە كىچە
لوھە نىزىر ھە گەنمە تەھرانين اولدوزلارى؟!
تىن اولدوزلارى!

نازلاندى دان اولدوزو،
دى دان اولىرى دئىدى: غافىلسىن، نەدير?
غافىلسىن، يۇخسا دئىرسىن بىزە
سادئىرسىن بىزى يىمە عىشقىمىز وار،
ھە عىشقىمىز اوچىشۇز، غنچە گول اۋلماز.
غنچە گەشاھلار حكم ائدەن ائلدى
كەھلەر حكم ائدە اولدوزلار پارىلداماز.
لەرلا پارىلدام بىزى يىمە حسىسىمىز وار،

نۇز و موز سىسىمىز دىر.
نۇز - جىزىرىزىن داماڭلارىندا
داندا يېنلىكلى يېزىم نفسىمىز وار.
لەرلا اىليندى ائل لە اۇلۇيدور-
لەرلا اىلىرىنىز - ايستە يېننە كامىاب.
زەنە يېزىم دەنەسلىكلى اززە كىلەدە حك اۇلۇب
زەنە كىلەدە حك - قىيزىل خەطىلە انقلاب.

اونلاردىر دىللىندىرەن
كەھكشاندا سازلارى.
بو شىنىكە الچالىر
تەھرانين اولدوزلارى.

منيم ده آديمى يازين

شەقىقە ئېھلەسىنىڭ ئىدەتلىرى
اي كۈئۇل، قىرخ ايلدىر بىلەرى سىنىمى ھەنچە ئەسلىنە كەھلىك
حقىن سىندانىندا وورورسان چىكىچ كەنگە ئەيىنەنە ئەلەپىجە
دؤيوشدون بويۇزلىو فرعونلار لامىن، كەنگە ئەلەپىجە ئەنەنە
ايندى انقلابىن اورە يىنده سەن.

آمما دوشمان بو دوزده،
هم ھاوادا، دەنizدە.
يىشە آت اۆينادىر سەرحدىمىزدە.

يىشە آت اۆينادىر سەرحدىمىزدە.
ھامى جىبەملەرە آخرى سىئىل كىمىي،
صەمامىن اوستونە اسیر يىئل كىمىي،
من دە سەفر بىرم، گىئىرەم من دە،
دورورام مسئۇلۇن مىزى اۋۇنۇندا.
دئىيرەم:

- جىبە يە گۆئۈر ياز منى!
گۈرۈرم ائلە يېر و رانداز منى.

دئىير:

- سۇوو شوبىدور اللى دن ياشىن،
پايزىز پامبىقى تك آغارامىش باشىن.
دئىدم كىي،

- قىبىمە توْخۇنما قارداش!
انسان كاماللاشار آغاراندا باش.
سانما قۇل - قانادى ازىلمىش قوشام،
پۇلاتك دؤيوشده سۇوارىلەمىشام.
سەنە گۈرۈنسەدە ظاهرىم خزان،
ايچىمەدە خزاندان تاپىلماز ئىشان.

آلنىمدا افقى چكىلىميش شىيار،
جلاد قامچىسى نىن اىزى دىر اۇنلار.
قوچاسان - سوئىلەمە قارداشىم بارى،
يىرینىن اۇينادار كىننەم داغلارى.
اۇدور غرب دن آسن قارا كوللار،
دۇلлارا باش آين شاھلار، ملکلار،
يىشە آت اۆينادىر خوزستاندا باخ،
كارترىن ئىيندە اۇلۇب اۆيۈنچاڭ.
ايرانلى ياد اۇلۇب اۋز تۇرپاگىندا.
تىكانلار آيلەشىپ گول يارپاگىندا
بابام كۇر اۇغلو نون گوجو قولومدا،
دزفولون، اھوازىن گۇزۇر يۇلۇمدا.
ياز منى جىبە يە، انقلاب دئىه
دوشمانىن كولونو سۇورو روم گۇئىه.

ساغالىمە توفنگىم، سۇلۇمدا كى قىلم دىر،
دوشمان دؤيور قاپىمى، قىلبىم دۇلۇ الم دىر.
قىلمىمدەن قۇپان سۆز كىرسلى دىر گوللەدن،
شعرىمەن ھەر كىلمەسى اثرلى دىر گوللەدن.
توفنگىمەن نىشانى يىتىشىمەسە بەغدا،
قان اوددورار قىلمىم ھاردا اۇلسا جلاّدا.
بىر شەيد اۋز عۇمرۇنۇ باھارىندا كئچىنده،
آل قانلارىن اىچىنده -
باخدى منه، گۇزۇنداھ حسرت دۇلۇ اضطراب،

- من گئدىرم الوداع! جان سىزىن، جان انقلاب.
سوزدى، قانلى اللرىن سىنه سىيندن، چكدى آه،
سۇن دىمە ئۆز قانىلە يازدى يېرە: «مرگ بىر شاھ»
گؤيدىن اوچدو بىر اولدوز، ناكام گىتدى بىر انسان،
ياز آدىمى قارداشىم! دانىشما آغ ساچىمدان.

قوى جبهە يە گىندىنە باشدا چككىلسىن آدىم،
ازل گوندىن بو درسى منه وئرمىش اوستادىم.
دونيا وفاسىز دئىيل ايلقارىمىز بىر اولسا،
دونيا گۈزەل دونيادىر يۈللارىمىز بىر اولسا.

١٣٥٩

عسگر اوغلو ما

من اوغلو مو يۇلا سالدىم اۋز اللرىملە،
دئىdim: - اوغول! گىت باشىمى اوچالت جبهەدە!
دئىdim: - سنى بؤيوتموشم آلين ترىملە،
سنسىز، ائله كىم وئرە جىك نجات جبهەدە؟

باشىم اوجا، آلنىم آچىق، مغۇر دايىندىم،
اوغلۇ عسگر آتالارىن جرگە سىيندە من.
كىچىن دؤيوش يۈللارىما باخدىم، ايناندىم،
ياتمامىشام ھر تولكونون كۈلگە سىيندە من.

دئىdim: - اوغول! هنرسىزىدەن ھنر گۈرونمىز،
قۇچ نبى نىن بۇز آتى دىر سىنن كەھرىن.
سنگرىنە بايقوش اولار، ظفر گۈرونمىز
دوشمانلارىن گوللە سىيندەن قۇرخان عسگرىن.

دئىdim: - اوغول! يۇلونو سال خوزستاندا اول!
باخ كارونون سولارى نىن قىزىل رنگىنە!
سەن بۇ سىررىن مفهومونا تاپانماسان يۇل
دئمە گوللن يئىتىشە جىك دوشمان ھنگىنە.

دئديم: - اوغول يولونو سال خرم شهردن،
بىرده آدىسيز شهيدلىرىن مزارلىغىنidan.
دۇلاتماسان بويىتلرى، اوغول! اينان سن
دوشمان ايله ووروشماقى چىخارت يادىندان.

دئديم: - اوغول! يولونو سال شيرازدان بىلە،
دونن آباد، بوجون ويران «غربي» گز، دۇلان!
بلوچستان، آذربايجان، آرازدان بىلە،
شهيد وئەن هر آنانين قلبىن گز، دۇلان!

دئديم: - اوغول! يولونو سال «بهشت زهراء» دان،
قوى دوشманا اولان كىنин اويانسىن او دم.
ھر شھيدىن طالعىنه باخىب يانمادان،
دؤيوشلردا اولسان بىلە، دئمە عسگرم.

دئديم: - اوغول! آميريكايىا كىنinin اولماسا،
اسر قولون، اسرالىن، اسر توفنگىن.
وطن عشقىن اورەيىنده دۇندرسن يازا،
مین او ردۇنون قاباغىنى كىسر توفنگىن.

خورمالىقدا آج اولساندا اونوت بو دردى،
خورما يئىيب، كۈلگە سىننە دىنجهلىم - دئمە!
دونن آباد بو يىتلردا كاروان دوشىرىدى،
بوجون خورما يارپاگى دا بورونموش غىمە.

دوشمان آلسادۇرد يانىنى هارا يلاسان سن
اوچوب گللم ايلهام آليپ قانادلاريمدان.
ياغى قۇجا چنار اولسا قۇپار كۈكۈندن،
نۇره چىكسىم كۇر اوغلۇتكى فرياد لاريمدان.

ھر گون دۇستون توفنگىنى سىخىب دؤشوندە،
باخ! قىرمىزى او فوقدە كى يانان تىللەرە.
ظفر دئىيە هنر يارات ھر يوروشوندە،
من دە باخىم، فرقلەنیم اوغلۇم عسگەرە.

دؤيوش واختى جېھەلدە كىچىن هجوما،
اوغول! سنه بو سۈزلىرىم اماتىمىدىر.
او بىر او ووج تۇرپاق آليپ، تۆركى دا او ووجوما،
دئدى: آتا! بودامىنیم ضمائىمىدىر.

۱۳۶۱

ایرلندلی قهرمان

«بابی ساندز» بین خاطره سیمه

انسان گلربو دونیا،
انسان کؤچربو دونیادان.
انسان وارکی، لال سو کیمی-
آخار گندهر،

باشین چکر اوژ قینینا،
دالداردان باخبار گندهر.
انسان وارکی، شلاله تک-
هارای سالیر داغا - داشا.
منلیگیندە گولور حیات،
وجدانی نین آتشینه -

یانیر قات - قات، -
بابک کیمی،
روزبه کیمی؛

هم یاندیریر،
هم ده یانیر.

گاهدا طاعون آزاری نین قارشیسیندا -
بیر سد اولور.

حالقیم دئیه،
وطن دئیه
هم سؤنور،
هم ده سؤندورور.
سؤن، ایرلند دیاریندا -
بیر فعله نین، بیر شاعرین -
حیات آدلی اوْجاغی دیر.

سُؤندوردویو لندن ده کی،
غصبکارلار دونیاسی نین -
ابليس لری، شیطانلاری؛
«تاقر» لرین، «ریگان» لارین -
قارا هیسلی چیراغی دیر.

شهید وارکی،
قیزیل گولله آلار جانین،
شهادتین گولون تاخار هر تئلینه.
شهید وارکی،
زامان - زامان وارلیغینی -
اریدیدیر قطره - قطره.
یاندی «ساندز»، دؤندو آمما
شهیدلرین داهی سینه.
آدین یازدی لومومبالار،
ژاندارک لارین لفوحه سینه.

دئدی جاوان اوْلسام، بئله
ائیل ایچیندە بیر قطره یم.
جان نه دیرکی، اشغالچی لار -
قاپاغیندَا من تیتره یم.

اوْ خالقینی دئییب، آندی
بیر شام کیمی اریدیکجه.
گوله - گوله ابدیت -
سارایینا یئریدیکجه.
۱۳۶۰

ای عرب!

یشنه دهشت، یشنه کین، صحرالارین دوزونده،
یشنه فرياد، یشنه قان، کورپه‌لرين گؤزونده.

قۇجا بغداد ساچين يۇلور، ياسا باتىب بو دمده،
دئىير: سۇنسوز يارالاريم قۇوراڭلە يېب سينە مده.

انسان عۇمرۇ او جوز لاشىپ، باحالانىب تۇپ - توفنگ،
آوروپالى حرامى لر قارا دىيولە هم آهنگ.

ائولر يانىر، آسماندان قارا توستۇ تۈكۈلور،
انسانلارين طالعىنە «صدام» باخىر، «بوش» گولور.

اۆزلىرى امن - اماندا،
ملت چندە، دوماندا.

بشر دئىيە گئچە - گوندو زاغ سارايدا هر ائركن،
انسانلىغا گۈزلىرىندىن تىمساح كىمى ياش تۈكىن،

ژئزال لار قان تۈكۈدۈ كە غىرەلەنir آن با آن،
بو قىرغىنا دۇن گىئيدىرير ملتلىرىن آدىندان.

اصيل ملت گوندو زونده، گئچە سينىدە دونيانىن،
هر شەھرىن مئيدانىندا، كوچە سينىدە دونيانىن.

هاراي چكىر چى يىن لرى زرپا غونلو آغالار،
اولوم ساچان، قان پوسگورن قارا دۇنلو آغالار.

قوى ويتىمدا، پاناما دان عبرت آلسىن نسلىمىز،
قوى ائشىتىسىن سرکرەلر قان وئرمەرىك نفته بىز.

مثل واردىر قۇجا شرقىدە: «عربلىرىن آل قانى
جوشە گىلسە داغى قويار داغ اوستونە»... بىس هانى؟

ايندى يادلار آت اوينادىر تۇرپا غىيندا، داشىندا،
آمما سىنىن غم تۇزو وار كىپرىي گىيندە، قاشىندا.

اگر قلبىن قولونداكى قدرتىنە اينانسا
قارتال اولسا قاناد سالار انگلستان، فرانسا.

عربستان اۋز ائويندىر، ائشىگىنىدىر اي عرب!
كۈلگە سينىدە بۇي آتدىغىن بىشىگىنىدىر اي عرب!

تۇرپا قىنىن، دىيار سىنىن، وطن آدلى يار سىنىن،
محنت دۇلو آهدان ساواى، سؤىلە نە يىن وار سىنىن؟

ثروتىن دە يادلارىن،
دۇولتىن دە يادلارىن.

نه بىر آدین، سانىن واردىر آراسىندا آدلارىن.
«فەد» باخدى غربە سارى: - «باغچامداكى بار، سىزىن،

تۇرپا غىيمىن آلتىنداكى، اوستوندە كى وار، سىزىن،
قوشۇن چكىسە، آمريكا يا نە سرحد وار، نە قۇرۇق»،

سۇئىلە نىچە جان قورتارار آج تولكودن چىل تۇيوق؟

صدام دونن آت اويناتدى وطنىمە، هاي - دئىى،
قىلىنجىمەن قدرتىنلىن او فولدادى، واى - دئىى؛

بو گون «كويت» ... دە هار داسان قۇجا شرقىن زىرنىگى؟
مئيدان دئىير اۋز خلقىنە چىگىنىدە كى توفنگى.

ايندى سن اى قانلى فرات! سولارىندا غم داشىر،
وطنىنده آمريكانىن اولدو زلارى سايرىشىر.

قارا قوزغون

قارا قوزغون دایان! - دئدیم - سئحیرلى
طاعون کیمی سوروندویون نه دن دیر?
غضب دۇلۇ اۇلوم ساچان اوڭىرلى،
قارا دۇنا بوروندویون نه دن دیر?

کىمدىر سنى تخت اوستونە مىندىرەن?
قانادىنا سىغال وئەن، حال دوتان?
کىمدىر سنى آسماندا دىندىرەن?
اولدورلارا مىشىدان دىئەن شارلاتان!

چكىلنىدە آدین، سوسور كۈرپەلر،
دم يېرىنە بشىكالارە غم دۇلور.
قىيى ووراندا نفسىندەن قۇپان شر،
آنالارين گۈزلىرىنە عكس اولور.

سن انسانىن ادراكىندا ياراندىن،
دونيا دئدى بى حكمتە مىن احسن.
دهمیر دىشلى داراغىندا داراندىن،
آخىر چىخدىن انسانلارا غىnim، سن.

گون چىخاندان گون باتانا يىل اسى،
ائىندى يېرە شەپرىندەن بىر لەلک.
آوروپادان واشىنگتكىندا يىل اسى،
دونىامىزدا هم سئوپىلک هم سئوھك.

سەنин بىر جوت قانادىن وار... ساغىندا -
هراساندىر يئرده انسان، گؤىدە گون.
بىر گون سىنى سئىل قۇپارا تاغىندا،
بۇيا - باشا يئتىشىندا اركؤيون.

سۇل قانادىن اوميد، حىات، گؤى چمن،
داغ چاپىلير، نور چىلەنir بو آندا.
گل سىنه نە بىر دستە گول تاخىم من،
قوزغون اولما، گؤيرچىن اول جهاندا.

سەنин اولو قدرتىنە ياراشماز
راكتىلىرىن قىينىنداكى وار يېرىن.
چىخ گونشە، خىئىلە شر بارىشماز،
دونىامىزىن قوجاغىندا وار يېرىن.

۱۳۶۶

آراز گولور
«پۇئما»

كولك اسىر، سۇيوق كسىر، آراز گولور،
قارالەنير گۈيدىن يېرە نارىن - نارىن.
يۇخ، قاردىيىل آسماندان نور تۆكولور،
آخر ايلىكىن گۈروش دور قارداشلارين.

آراز آخىر، آراز باخىر گولە - گولە،
اچىلمىشدىرى يېر سوپۇرەن قاش قاباغى.
دئىير منه شاعىلىرىم بىلە - بىلە،
بەتان دئىدى باشىم اولدو سۆز قالاغى.

او زون ايللىر قوش قۇنمايان ساحىللەرە
آنَا گلىب، باجى گلىب، قارداش گلىب.
با خىب قلبى حىرت دۇلۇ نىسگىللىرە،
بۇز دىكلىرى آشا - آشا بىر باش گلىب.

ازدحامدىر آراز بۇيو او تاي بو تاي،
گوز ياشلاي يووارلانير خىسىن - خىسىن.
آتىر اۋزون دۇنموش سويا او زە - او زە،
گلىر دۇغماقان قارداشىن قوجاقلاسىن.

گلدىم آراز كنارينا، من دە بوجون،
گۈر دوم چاتىپ قاشلارىنى دويون - دويون؛
- سالام آراز! او دىنەمەدى داندى منى
من او دلاندىم، او بىگانە ساندى منى.

دئىدىم آراز من ترلانام، اۋز اوغلو نام؛
آيدان دورو، گوندن دورو، دوز اوغلو نام.
بىر آچىكدى قلبىن آچدى واراق - واراق؛
- گىث يازدى گىن آراز آدلۇ شعرىنە باخ.
ياتمىش ايدىم او ياندىم من؛
خان آرازا تعظيم ائذىب حضوروندا دايىندىم من.
- آمان آراز، آمان آراز!

گل اوغلو نو با غرينا باس.
باخ آنيدان، خىجلەتىمدەن آخان ترە،
يانىلمىشدىم او يانمىشام، تاخىلمىشام سون گولورە.
باغىم سۇلار، باغچام سۇلار، سن آخماسان،
آذربايجان ساچىن يۇلار، سن آخماسان.
گل منىملە بارىش آراز،
كىچمىشىندىن بىر خاطرە دانىش آراز.

آراز گولدو، او رەيىمە اسىدى كولك،
گولوشلى شاققىلدادى شلالە تك.
گناھىمدان كىچىدى آراز.
ساغلىق دئىيب بوشىلىگە يىچدى آراز.
وورولموشام بۇ مۇحتشم گوندوزە من،
او تورموشام آرازيملا او زە - او زە من.

دئىدى: اوغول دئىينىسىمە گل اينجىمە؛
گلىشىنلە شىركاتىدىن سئۇينجىمە.
آراز آدلۇ او يازدى گىن شعرىنە سن -
هر بىر سوزو سؤليلە مىسىن يېرىنە سن
«اولدوزلارى سايا - سايا

انسان اوچوب قۇندۇ آيا.
منىم بو تايدان او تايما،
ئىچىن چاتمير اليم آراز»
بو درد اوْلوب دردىم منىم، اوْغول اينان!
توش اوْلموشام بەتاناڭلا رازامان- زامان.
گولومسىدى آرام- آرام، ساچلاريمدان اوپدو آراز؛
لېلرین دامجى- دامجى ساحيللەر سپىدى آراز.
دئىدىم آراز قوريان اوْلوم قلىيىنە كى نىسگىللەر،
ايىدى دانىش يادداشىندا سىلىينىمە يىن بىر خاطرە؟
يىئەنى تك سىز يىلدادى يارام- دئىدى.
داغ گۈرمە مىش هارام قالىب، هارام- دئىدى.
او كۈورەلدى لېلندى سولار يىئە،
گۈزۈن تىكدى او فوقەدە كى دان يىرىنە.
- بو ائللەر جان دئمىشىم، آخا- آخا، داشا- داشا،
ساگىيم، سۇلۇم، يېرىيم، گۈيۈم، خاطرە دىر، باشدان- باشا.
آماما آجى بىر صحنه دن يانماق اوْلوب دائىيم پىشىم،
ائشىگىمدان ياخىلىميسام، ايچىمىدىن سە كۆزەرمىشىم.
- دانىش آراز، دانىش آراز!
غىرتىنە آلقىش آراز.

دئىدى: اوْغول ساگىيىمداكى داغ دؤشوندە او كىنە باخ.
ديوارلارى اوْيوق- اوْيوق، كوچەلرى قالاق- قالاق.
دۈوران اوْلدو سو گۈرمەدى بوداغ، دره.
ايىل گلەمەدى دەن دۈلمادى سونبوللەر.
يۇخا چىخدى كورپەلرین گولوش سىسى،
قويىونلارين، قوزولارين مىلشىمىسى،
حزىن- حزىن چۈماغانبا باخدى چۈبان؛
هم يېرىمى، هم گۈيۈمو ياخدى چۈبان.

من سىسلەدىم، او سىس وئىرىدى هارايىما.
كۈچ ائتدى لىر ساغ تايىمدان سۇل تايىما-
گۇنش نورون سحر- سحر، سرحدلەر سېپىنە، سەن
نظر سالسان سولومداكى گۇئى ياما جدا او كىنە سەن،
چۈبان يىئە چۈبان اوْلدو، سوروسونو يايىدى دوزە؟
نىچى چالاندا سرین- سرین يايىليردى قلبىمىزە.
چۈخ كىچمەدى فخرى اوْلدو ائل- اوْيانىن،
ايلىكىن اوْغلو دۇغۇلاندا اوْلۇ گولدو خان چۈبانىن.
گوندوزلىرى درە- درە، تې- تې اوئىرىدى او،
آخشامالارى اوْز اوْغۇلونون گولوشوندە ياترىدى او.
كورپە آيدان ايلى دۇنوب بۇئى آتدىقجا،
محبىتى اورە كىلدە او ياتدىقجا،
او ئۇرمۇنون طالعىندن كىچە- كىچە،
لېپە سالدى قىدلەرى كوچە- كوچە؛
قۇنشولۇقدا بىر قىز اوْلدو دۇستو اوْنۇن؛
بىر قىز دئىمە اوْلۇز اوْلۇ دۇستو اوْنۇن.
مهرىن سالدى قىز اوغلانا، اوغلان قىزا،
او ئۇ محبىت داستانىنى يازا- يازا،
هر گون سحر كند آتىنىدان چىخىب دوزە،
آغ سۇيودلەر گۈلگە سىينە گزە- گزە،
كۈزلىرىنە ياز گولرىدى؛
اوغلان باخار قىز گولرىدى.
پروانە لەر هئى اوئىدو كىجه چەمن- چەمن،
ھر ايکىسى ذوق آلاردى بۇ صحنه دن.
پروانە لەر قاناد آچىر،
قىز يوروپۇر، اوغلان قاچىر.
گولوشلىرى دؤشىندىكىجه چەمنلىگە،

ذۇق آىرىدىم باخا - باخا بۇ شەنلىگە.
آراز سو سدو... درين سكوت... اوْتاي بولىنىش،
سانكى بولود آراخاسىندا گىزلىنى آى.
دئدىم آراز دانىش، دانىش!
نه دىرى سىنە بولۇرانيش؟
أۆز اوغلو نام، نىسکىلىنە اۇلۇم شرىك،
آراز گولدا و فقلەر بۇ يېلىنى دىك؛
دئدى: اۇغۇل هر دۇورانىن اۆز دادى وار،
اونلار بىلە بؤيىدولر، بۇيى آتىدىلار،
هله آرزو دىلكلەرى گول آچمامايش
ھە عشقىن قلىنجى اۆز قىينىدا دىر...
عالملرى نە قار گۈرۈب، نە دە ياغىش.
سئودالارى بىر اوْلەتىن شەھدىن دادىر،
مكتىب يۇلۇ نورلۇ اوجاق ايلكىن سحر،
او شاق قلبى سەھىر لەنىش دۈيۈنتولر،
مكتىب يۇلۇ يىشى دۇنيا بىر عالمدىر.
خىزىرىم تك منىم دۇيماز پىالە مدېر.
كۈنۈللەر دە بىر غصە، نە بىر الم؛
يۇل دئيدولر اىلها ماملارى دفتر، قلم.
ايلىرى اوْتىدو لەكىنلىدى قانادلارى،
يىتلەن كىمى كولكىنلىدى قانادلارى.
يىشى بىرگە، يىشى باهم، يىشى قوشما،
شوخ بۇ يەلارى تاماشايدى باشدان - باشا.
اۋتۇر دۇوران، اۋتۇر عۆمرون شەن چاغلارى،
گۈرۈش گىثدىر آى اىشىغى گئچە يارى.
اورە ك وورور كۈنۈل يانىر،
اۇغۇل باخىر، قىز اوْتانىر.
آندا يىچدىلر، سۆز وئردىلر، بىر يازدىمى،

نۇمە لنسىن آرزۇلارىن پرواز دمى.
اڭلچى گىلسىن بولاثلىرىن خان چۈبانى -
قىز اثنىنە، سئويندە يرسىن ائل - اوْيانى.
باشا چاتىدى مكتىب يۇلۇ اون اىيل تمام؛
يۇل دئيدولر يۇرۇلما دان آرام - آرام.
آلقيش دئىير اۇغۇلان قىزا، قىز اۇغۇلنا -
دئىير گلىر وصال گۇنو، تۆز چاغىمىز؛
قوى بىزىمەدە توستۇلنسىن اوجاغىمىز.
بو دۇرالاندان اۇلوب ممنۇن،
نه من لىلى، نە سەن مجنۇن،
نه من شىرىن، نە سەن فەراد
اونلار مغبۇن بىزىك دلشاراد.
اڭلچى گىتىدى خان چۈبانىم ائل سا ياغى.
شىرىنى اىچدى اۆز اۇغۇلۇنا تۆز قاباگى.
اوزوک تاخىدى بارماギينا اۇغۇلان قىزىن؛
دئىدى بختىن گون تك آيدىن، عۆمرون اوزۇن.
اوزوک تاخىدى بارماギينا قىز اۇغۇلانين؛
دئىدى عشقىن بىزە يىي دىر بولۇ دۇنيانىن.
چۈبان دئىدى: ائويمىزە گلىن گلن سئودالى قىز،
باھار گىندرىيائى اوْتو شىر، گلر پا يىز،
مجلس قوروپ تۆز تو تارام او گون سىزە؛
قوى اولدو زىلار آلقيش دئىسىن سئو گىنizە.
بىلەم نە دن كلامىنى كىسى آراز.
دئىدىم: آراز قادان منه، اوْ دىنەمە دى.
قەھرلىنىن نە دن بىلە، او دىنەمە دى؟
يئە باخدى، گؤيە باخدى قرىب - قرىب،

ايچيندە كى توفانلارا سينه گرېپ،
دئدى: اوغول ياي توكنى، گلدى پايزز،
اوغلان گولور، آسماندا اوچوردو قىز.

چوبان گزير شەھرلىرى بازار- بازار،
خلعت آلىر، جار چكدىرىر ديار- ديار.
بازار گونو تۈزى گونودور، گلين گلىرى.
قىز آدامى باغلاماغا بىلىن گلىرى.

ايکى نفرا او گون مغۇرور،
بىر ئاباط بىر مامور
تاققىلداتى قاپىسىنى خان چوبانين.
چوبان گلدى سۇروشىدۇلار آدين، سانين.

- مىم دئدى:

- عائىلە نىز؟

- بو اوغلو مدور، بو آروادىم صىنم.- دئدى
- سىنلە اوغلۇن حاضىر لاتىن، هايدى گىئەگ
- نە دن بىلە؟ آچىق دئىين بىز دېلىك،
- ايرانلى سىز قايدىر سىز وطنىزه.

بو دولتىن اوز حكمى دير بو گون سىزه.
شمشك وورموش آداملا را دئندو چوبان،
سانكى يانار آتشىدى سئىندو چوبان.
سىس يايىلدى كند ايچينه خانا - خانا،

جاوان، قۇجا بورونمۇشدو بو هجرانا.
ياخىن گلىپ قوجاقلادى قىز اوغلانى،
- هارا گئتسن سىنلە من دۇلانارام بودىيانى.

پاك عشقىمىز غنچە ايكن سۇلسون نە دن؟
يۇخ، سئو گىلىم تسليم اولما بودىمه سن.
ايندى بىلدىم من شىرىن سىنلە فرهاد،

كولونگونله عشقىمىزه داستان يارات.
آند ايچمىشىك بو اوزوكلر يازىلاندا آديمىزا،
قوى بودىلىسىز يادگارلار شاهد اولسون آندىمىزا.

قلبيمده كى ياندىرىد يغىن اوچاق سىنين،
عشقىم سىنين، كؤنلوم سىنين، آنجاق سىنين.
لالدىر اوغلان، باخىر قىزا خثيران - خثيران.
كلام چىخمير قىفيلىلاتمىش دۇداغىندا.

خزان وورموش خىاليندان اوئتور البت.
دونن سىودا، بو گون هجران صاباح دهشت.

دىله گلىپ هاراي چكدى: بىلىر هركىم.
- مقدس دير منيم عشقىم، منيم سئو گىم.

آرزولاريم قالدى يئتىم،
منيم ناكام محبىتىم.

يۇخ سئو گىلىم آيرىلىساقدا ستمله بىز،
قايدارام باشا چاتار حسرتىمىز.

هارا اوچسام، هارا ئىنسىم
گۆزلە منى، گۆزلە منى.

قوى عار اولسون، منه دئۇنىم
گۆزلە منى، گۆزلە منى!

سن اصلى اول، من ده كرم.
آندىمىزا بىل بوكەم.

داغين داغ اولسا چكرم.
گۆزلە منى گۆزلە منى.

من فرهادام سىنلە شىرىن.
عئەمرون كىمى دىلىن شىرىن،

چك آديمى شىرىن - شىرىن،
سەھىپىغا

گۈزلە منى، گۈزلە منى.

قىيز:

كىپرىيكلەيم يېرى سوپورە،

گۈزلەم سنى گۈزلەم.

باش قۇيۇنچا من قېرىرە،

گۈزلەم، سنى گۈزلەم.

بخت آينامىز چىلىك - چىلىك.

بو مۇحتە اولدو ق شرىيەك.

بىر گون گلر گورو شرىيەك.

گۈزلەم، سنى گۈزلەم.

آغرييالاريم داغا دئنسە،

او ف دئەمە رەم بونا منسە.

ساچىلارىما قار النسە.

گۈزلەم، سنى گۈزلەم.

اوجاق سۈندو، شەر قۇوشدو، سۇلدۇ گونش،

بو هجرانا قەھرلەنى دۇلدۇ گونش.

غىيظە گىلدىم، دال غالاندىم، مندە او گون،

هاراي چىكدىم: حاشارلارى سۈكۈن، سۈكۈن!

ساغىيم، سۇلۇم ئىللەرىمە ئىل دئمىشىم؛

سو لارىمداڭ كىچىن يادا اول دئمىشىم.

سېلىنەمىزدىر اورە يىمەن غەمى، ياسى.

كىسىلمە سىن صىحبىتىمىز سۆز آراسى.

گونش با تىر، شەر اۋيانىر، داغ اوستوندە باخ قمرە،

قالىب ھەلە صىحبىتىمە دئىيلەمە مىش بىر منظرە.

ساغىيمداكى بو كىندىلە سۇلۇمداكى او كىندە باخ؛
بىر - بىرىنە قاشلا گۈزۈن آراسىندا ياخىنىدىيالار.

سن زامانىن اۇچۇ كىمىي ئىننە كى كىمندە باخ؛
چۈبان اوغلو آتا - بابا اۋز كىندىنە سىغىنىدىيالار.

چۈبان يىئەن چۈبان اولدۇ،
آغ گونلرى دومان اولدۇ.

اوغلان هر گون ساھىلىمە درە - تەپ قاچاردى هئى،
خىالىندا بىر قوش اولوب او تايلا را اوچاردى هئى.

سحر - آخشام گۈز تىكىرىدى دۇرنا لارин قاطارىنا،
حزىن - حزىن سۆز قۇشاردى دىلدارينا:

اي عشقىنە قالاندىغىم،
گۈزلە منى، گۈزلە منى.

اي باشىنَا دۇلاندىغىم،
گۈزلە منى، گۈزلە منى!

ايلىر اوتوب جالاندىقچا بىر - بىرىنە،
حئيران قالىب خان چۈبانىم زمانە نىن تىبىرىنە.

قۇجالىرىدى او باخدىقچا اۋز اوغلونا،
ھرنە دئىدى كار ائتمەدى سۆز اوغلونا.

خىستە لىنى بىر گون چۈبان،
چۈخ چىكمەدى تاپشىرىدى جان.

بىر اولدوزدا آخدى گۈيىدىن نەھان اولدۇ،
چۈبان اوغلو چۈبان اولدۇ.

ساھىل بۇيو نەغەمە دئىيب نىئى چالاندا،
نىئىن سىسى سىسلە نىرى ساوا لاندا.

يادىمداد بىر گون سحر يىئل اسندە،
نارىن - نارىن كولك ووروب تئل اسندە،

چۈبان باخدى اوْتايىمدان بو تايىما،
من سىسلە دىيم اوْباخىمادى هارا يىما.
اۆزۈن آتدى سولارىما بىردىن - بىرە،
اوزوب كىچدى او ساحىلدىن بو ساحىلە.
بو آن بىر سىس: - دايىان! - دئدى.
دايانماسان يۇخدور سىنە آمان! - دئدى.
يئەنە ناكام آرزولارى پوچادۇندو.
جاوان اىكىن اۆز ائۋىنە قۇجا دۇندو.
يئەنە آيلار، يئەنە ايللىر اۇتوربىر - بىرە.
او گۈزىلرىن ساحىلەمىدىن چىكە بىلەمە.
گون چىخاندان گون باتانا درە - درە، تې - تې،
سوروسونو اوْتلاقلارا سېپە - سېپە،
او جالاردان دۇغۇلدۇغو كىنە باخىر،
آيا غىيندا زنجىرىنە، بىنە باخىر.

قلبىمەدە كى تئللە قىريق
گۈزىلە منى، گۈزىلە منى.
باشا چاتار بو آيرىلىق،
گۈزىلە منى، گۈزىلە منى.

قاراقىشدىر اسىر روزگار، كسىر شاختا،
هاوا تو تغۇن يئەنە بهمن چىخىپ تاختا.
بو گون باخسا گۈرەر ھەركىم،
سئوينجىمەن جوشۇر قلبىم.

ازدحامدىر اوْتاي ساحىل، بو تاي ساحىل.
هامى شاددىر سالام، آلقىش اۇتوردىل - دىل.
نه سر حدوار، نه سر حدچى، نه بىر تەدىد.
سوسوب هجران يىئە ديدار اولوب تجدىد.
چۈبان كىتنى چىخىپ مغۇر اوچور قوش تك.
اوچور سئودالى عالمىدە وورولموش تك.
بودور ساحىل آراز دۇنمۇش چاتار چاتماز،
- دؤيوشدىن خوف ائدىن بىر كىس آت اویناتماز.
دئىب بىردىن او توللاندى جومدو سويا،
سويون كىشكىن قلينجىنى دوييا - دوييا.
سولارىمدا اوزە - اوزە،
او ساحىلە چىخىدى دوزە.
چۈبان قاچىر، چۈبان اوچور كىنە سارى؛
چۈبان باخىر، چۈبان آخرى كىنە سارى.
يوپوردو كىچە دەرە ائنىر، تې آشىر،
خىالىندا نىڭارىلە قوجا قلاشىر.

او دور كىتنى هيچانلى بىر قىز گلىر،
نه بىر سىرداش، نه همراھى، يالقىز گلىر.
گاه سىنە سى ائنىب قالخىر يوپوردو كىچە،
آراز دئىه قار اوستوندە سوزۇر تكچە.
او، دنيادان خبر سىزىدىر، سئوينجىنەن آشىب - داشىر،
خىالىندا او قاچدىقجا آراز اوندان اوزاقلاشىر.
او تۈز ايللىك بىر هيچرانىن بوچاغىندا،
داياندىلار بىر - بىرینىن قاباگىندا.
دىللر سوسوب گۈزلى باخىر،
آنلار اۇتۇر آغىر - آغىر.

ساچلارينا قار قالانىب،
گۈزلىرىندىن نور تالانىب.
آلىنلارى قىريش-قىريش،
عئومۇرلىرىن چالىدى قىش.
سۋىيىنجىندىن گۈزلىرىندىن آخان ياشى سىلە-سېلە
ناڭاھ اوغلاڭ گىلدى دىلە؛
اى طالعين خزان ووران بوسىمى سىن؟
مارال كىمى بۇينون بوران بوسىمى سىن؟
باخىشىنىدا او معنالى غوغانە دىر؟
يۇخسا ظولمە نىفرتىندىن نشانە دىر؟

يۇخ! سئو گىليم شىشاد كىمى مغۇرور دايىان؛
سىن ازىل كى چىنار بۇيلو قىزىسان مەنە.
ايلىقارينا حىثيران قالىپ بوتون جهان،
سىن يىئنە دە عطىر ساچان يازسان مەنە.

اوزو يۇنو نشان وئرىپ چۈيان دئدى:
- او زامانلار بهار يىدىم ايندى قىشام.
سېنە مىزە اۆخ وورسا دازامان- دئدى:
- او تو زايلىدىر بوازو كله دۇلانمىشام.

سۈزە گىلدى آرام - آرام دىللەندى قىز:
- قارشىنىدا كى اوز بختىنە حىثيران منم.
او تو زايلىك انتظارىن سارىبانى سىن،
رددىن توتان آددىم - آددىم كاروان منم.

قىز باغرىنا باسا - باسا خان چۈبانى،
- قىش اولساندا، قىش اولسامدا واريق هەلە.
يئتىيم قالان عشقىمېزىلە گل بزە يك بو دونيانى،
قالان عؤمۇرون آرزولارى گلسىن دىلە.

آخشام دوشور، شراويانير، اوتاى، بوتاي.
آل گونشدن بولودلارين قاشىندا پاي،
آراز ساكت... آراز مبهوت... آراز دىنمير...
نه لر بىلەم خىاليىندان اوئور بىر - بىر،
باخىشلارى گۈزۈمەدە دىر زامان - زامان،
دئدى: سەنە روایتىم بودور همان،
ازەل گوندىن اوزوم أغدىر باشىم اوجا؛
بو ائللەرە جان دئمىشىم قوجا - قوجا.
من آخرام دىنجلە لىرم خزرىمەدە،
من آخماسام يئتىيم قالار خزرىمەدە.

حىالى قالدى

بىر آنا ئۇمرۇنۇن چراڭى سۈندو،
يئىتىملەرن گۆزۈ قۇرالى قالدى.
باغا باغبان اۇلدى، بارىن گۈرمەدى،
گوللەرین دۇداغى دعالى قالدى.

بىر دورنا آيرىلدى اوز قاطارىندان،
شەراپلەھامىمەن سۈز قاطارىندان،
او گونكى دۈندىرى اوز قاطارىندان،
دورنالارين تىلى قادالى قالدى.

بىر اولدوز يانىرىدى آسماندا تك،
او سۈندو، باشىندا نورلو بىر چىلگ،
اوز آنا حىياتىن ياشادى ارتىك،
آرزوسو، عملى حىالى قالدى.

او نو مىت ائدردى باھارىن اىيى
قوشلارىن نغىمەسى، چۇبانين نئىي،
افسوس كى چاتىمادى ان چۈخ سئودى يى.
چۈللەرین دوزوندە مارالى قالدى.

بولاقلار سوساندا، سئىللەر كوسىنده،
آيسىز گئىچە لەرين سۇن نفسيىنده،
او گئىتدى نۇرۇزۇن يىشلى اىسىنده،
سۇنالار گۈلۈندەن آرالى قالدى.

بىر زمان تېرىزىدە خار اولدو يادا،
زىنب پاشا كىمى دۇندۇ فريادا؛
اي آنا! بىز يىملە ائتدىن الوداع،
كۈنلۈندە بىر عشقىن وصالى قالدى.

گۈردون زمانه نىن قارىن، ياغىشىن،
گۈرمە دىم اوزوندە چاتىلىسىن قاشىن،
يومولدو گۈزلەرین، قارتال باخىشىن،
ترلانام قلبىمەدە زاوالى قالدى.

گلمیشم

سalam آنا وطن، سalam ای باکی،
دئمه حضورنا نئجه گلمیشم!
علوی خاطره لر ساریب قلیمی،
سانکی زیارت، حججه گلمیشم.

گوروشدوک... ویراندیم، آبادام ایندی،
قی ووران قارتالا قانادام ایندی،
یوللار اسیریدیم، آزادام ایندی،
اوغروندا عُمر و مو خرجه گلمیشم.

حسرتیم قوجالدی، سنسیز گولمه دیم،
شکلینی گوزومدن بیر آن سیلمه دیم،
دانین دوغماگینا دؤزه بیلمه دیم،
آیلی بیر آخشاما، گئجه گلمیشم.

گنج ایدیم آیریلدیق، نه يدی علاجیم،
زاو اولدو اریشیم، سولدو آراخاجیم،
باشیدان دوشیسه ده جاوانلیق تاجیم،
ایندی شوقین ایله گوجه گلمیشم

زمان ایللریمه گوئلگه سالسادا،
منلیگیمی بوشابرکه سالسادا،
عُمر وون یئتمیشینده تنگه سالسادا،
دئمه قوجاغینا دینجه گلمیشم.

اژرون شانه چکدین قیوریم ساچیما،
خرزین سویوندان تؤکدون اووجوما،
ایندی اونوندی یم... اؤتن بورو جوما،
باش ایب قیمت، ارجه گلمیشم.

طالیمیز آجی، عُمر و موز گوده،
یئدی ییم چوڑه یه، امیدی ییم سوده،
وئردی یین ایلهاما، پنده، اویوده،
قوشلارین سسیندن اونجه گلمیشم.

بیلیرم دردی سن، بیلمه سم هئچم،
گلمیشم دردینی یاراندان سئچم،
آلودان آتلاتام، سنگردن گئچم،
دئیم قاراباغدا وئجه گلمیشم.

گورورم، حسنونه قۇنوب دور کدر،
گلمیشم من ده بیر فدائی عسگر،
قلمیم زیروه دیر، جوهریم خزر،
سانما کؤمه یینه تکجه گلمیشم.

صیادام آتماغا تۇروم وار هله،
چنارام بوداغیم، باریم وار هله،
ترلانام آتشیم، ناریم وار هله،
سین دشمنینله مرجه گلمیشم.

آمان آی ناخدا...

وطىدن و طەپۇتىماستىدا بىر بارچا

گولون بوداغىندان آيرىلسا يارپاق،
باغ اۋلار او گولون دردىنه اورتاق.
آخى آى ناخدا انصاف ائىلە باخ
جىسمىمدىن آيرىلان رواندى گىتمە.

باكى نىن حوسنو ندە الوان ناخىشلار،
با خدىيەقجا شعرىمە ايلهام باخىشلار؛
گون گىدر، شر گىلر، سۈنر باخىشلار،
گؤيىدە ستارەلر او ياندى، گىتمە.

«سعدى» دە بىر زامان خىالا دالدى،
جانانىن عشقىنىن كۈنلۈ دارالدى،
گۈزلۈ يۈل گىئن كارواندا قالدى،
ساروانىن آردىنجا بۇياندى، گىتمە.

نە دىر قلبىنده كى بو عناد، بو كىن؟
شورىدە عشقىمەن اۇ دوندان چكىن.
خزرىن سولارى طالع ايم تكىن
گىچە نىن رنگىنە بۇياندى، گىتمە.

قوشلار اوچار گىدر آشىان قالار،
عۇمرۇنۇ چىنىنىدە داشىيان قالار،
غىربىن غېرتىدە باشى يان قالار،
آمان، آى ناخدا، آماندى گىتمە.

آمان آى ناخدا، تو كىندى صبرىم.
جانانىدەن آيرىلماق ياماندى، گىتمە.
باكى نىن صورتى ايتىر گۈزۈمدەن
اى كۈنلۈ كاروانى، آماندى گىتمە.

يشە افكارىمى آلىپ دومانلار،
فقط هجران چىكن بودىدى آنلار؛
اۆتن بولحظەلر، اۆتن بولان لار
عۇمرۇمە پەر بەها بىر آندى، گىتمە.

شىئىر ايلهاما مە گىندىر بولىرىمە،
قوى دئىيب چاغلاسىن هرنە بىلىرسە،
ھەر دردىلى دردىنه درمان دىلىرسە،
بۇ دوشگون دردىمە درماندى، گىتمە.

آنام دۇغۇب بۇ خىلىتىدە خاچى منى.

ايلىشمىشىم بىر صىادىن تۇروندا،
اوتولموشم اوجاغى نىن قۇروندا،
باتماق اوچۇن گۈزلىرى نىن نوروندا،
سحر- سحر كىرپىكىندا آس منى.

چارپاز اۇلوب ارىشىملە، آرخاجىم،
سئوگىم اۇلوب صداقتىم، سۆز تاجىم،
دنيا بئيوىك دئوره سىنده قولاجىم،
آنام دۇغۇب بۇ خىلىتىدە خاچى منى.

رقىب اۇلدو عشقىمېزىن اۇغرۇسو،
سن دە شىكىدە، گۇماندىسان دۇغۇرسو،
گله جىكسىن، گىتىمە بى نىن آغريسى
داغ اۇلسادا يۇرا بىلمىز ياس منى.

ائىلە سانما يو كو سالخاق كۈچم من،
سەن گلەمە مىش بۇ دىنيادان كۈچم من،
قىيل دېيىلەم هەر اينەدەن كېچم من،
بىر چنارام، دۇغرا منى، كس منى.

سەن اصلىيمىن، من كرمىن، گل ايسىن،
آتشىندەن شرارەلر سېپىلىسىن
خوش سىسينى اشىتىمە يىن نە بىلىسىن،
كى قول ائدىب سىسىندا كى سىس منى،

جلودارىن قارامىلک ... بۇ گوندە
دالىنجايام، من آرخادا، سەن اۋىندا.
دېل شىكىرە، شىكىر شەھە دۇنندا،
بىر ساز اۇلۇم سىينە ناواستە باس منى.

بو نە نازدىر، اۋز نازىندا باتان سەن،
نازىن وارسا آلان منى، ساتان سەن.
آلدا دانماز، گۈيرچىنیم اينان سەن
ھە نازلى نىن نازىندا كى ناز منى.

چۈخۈن گىندىب، آزىن قالىب آتىلان!
عۇمۇر سورمك نە مۇشكىلدو، نە آسان.
يۇللار اوزۇن، گىچ قايىتسان، يوبانسان،
سەۋدا مىزىن باش داشىينا ياز منى.